

ZHMEČEK

**Návštěvní den v DD TACHOV:
„Jarní tango se psem Django“**

MILÁ ZÁMEČATA,

jaro s ap-
rílovým po-
časím je tady.
Ještě teď si
vzpomínám,
kdy jsem při-
cházel v Praze
na tramvaj
v kraťasech a v tričce, zatímco stojící
v mé blízkosti měli zimní bundu, čepici
a já jen přemýšlel, kdo z nás je větší blá-
zen. Taký se vám to stalo?

V Šumperku proběhl festival Zámečku
a víte vlastně proč? Letos totiž Zámeček
slaví už dvacet let! Můžeme společně
slavit celý rok. Stačí bouchnout Rychlé
špunty a odpálit ohňostroje! A pokud ně-
kdo umíte upéct narozeninový dort, po-
šlete nám kousek do redakce. Nebo ra-
ději víc, webmaster Franta by nám taky
nemusel nic nechat.

Pro mě je Zámeček takovým o rok
mladším bráchou, vyrůstali jsme spo-
lečně v děcáku. Přeji Zámečku, aby vám
i nadále v dětských domovech přinášel
zajímavé počteníčko nebo bavil hezkými
fotkami! V příštím čísle rádi otiskneme
i vaše přání Zámečku.

Každý víkend až do prázdnin od teď
budete někam jezdit závodit mezi sebou
a nebo s časem. Budete vítězit i prohrá-
vat. Berte to spíše jako fajn možnost si
zasportovat a možná přijde na první lás-
ky z turnajů a nejrůznějších olympiád.

Mějte se rádi a užijte krásné sluneč-
né dny!

Za celou redakci Zámečku vás zdraví
Flík, Franta, Ivča, Natka, Helmut a Jiří!

Lukáš Kottlár, šéfredaktor

VELIKONOCE V DOMOVECH

Beránek, mazanec, vajíčka - hotovo! V DD Prostějov se už jenom čeká na mrskut.

DD Dubá-Deštná: Holky, třešte se!

V České Lípě se před svátky vydali hledat velikonoční-
ho zajíčka. Schoval se jim v lese.

FENOMÉN Zámeček

Zámeček letos slaví 20 let své existence! Ano, je to tak. Už pětinu století vychází čtivo, které právě držíte v ruce. Roku 1997 s nápadem vydávat časopis pro dětské domovy přišli Vladislav Sobol a Ondřej Polák. Možná vám tato jména nic neříkají (snad se mýlíme), ale když zmíníme přezdívky Flík a Helmut, určitě se vám vybaví bývalý šéfredaktor Zámečku či autor komiksu Cibule a Kebule. Ondra je mimochodem členem šumperské kapely O5 a Radeček, která s dětskými domovy spolupracuje.

Během dvou desítek let se v Zámečku vystřídal obrovský počet kluků a holek, bez kterých by časopis vycházel jen stěží. Ať už se jedná o dospělou redakci, nebo o tu dětskou. Starší z vás jistě vzpomenou na články Veroniky Vargové, Alex Chludilové, Graciána Svačiny, Miloše Nguyena, Lucie Hájkové, Verči Gunarové, Rajka Baloga, holek Mikulových, bratrů Pěkných... Když se podíváme na dnešní redakci, v době vzniku Zámečku náš webmaster Franta Berger chodil do školky, šéfredaktor Lukáš Kotlár čůral do plenek a spousta z vás ještě nebyla na světě. Tak starý je Zámeček!

Kulatiny jsme oslavili začátkem května během víkendové akce v Šumperku. O tom, jak to probíhalo, vás informujeme v následujícím čísle, tedy těsně před začátkem letních prázdnin.

Ovšem časopis začal oficiálně vycházet až na podzim, takže se můžete těšit na útržky z historie a další zajímavý materiál, který pro naše čtenáře připravujeme.

ZLATO V KATEGORII NEZISKOVKA ROKU

V dubnu zaznamenal Zámeček dva významné úspěchy. Nejdříve zabodoval v soutěži firemních publikací Zlatý středník, odkud si ve své kategorii odnesl diplom za krásné druhé místo. O pár dní později jsme dosáhli ještě většího úspěchu, když náš čtvrtletník ovládl kategorii Neziskový sektor v soutěži Fénix Content Marketing. Obou slavnostních vyhlášení se zúčastnil šéfredaktor Zámečku Lukáš Kotlár. Znovu se ukázalo, že svoji „práci“ děláme sice zadarmo, nýbrž s láskou a péčí. Tohle ocenění patří každému, kdo se podílí na tvorbě Zámečku: Nadaci Terezy Maxové dětem, Nadaci The Kellner Family Foundation, Nadaci ČEZ, Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, Duze – sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi, tiskárně Kartotisk, skupině O5 a Radeček... A samozřejmě dětským domovům. Děkujeme!!!

Úspěch

V předchozích týdnech získal časopis Zámeček hned dvě významná ocenění. Ze Zlatého středníku jsme si odnesli stříbro, kategorii neziskovek v soutěži Fénix jsme dokonce vyhráli. Ceny převzal šéfredaktor Lukáš. Krásný to dárek ke dvacátým narozeninám! (3)

Anketa

Zaměřili jsme se na studium v dětských domovech. Jste spokojeni se svým oborem? Pomáhají vám vychovatelé s výběrem školy? Už víte, kde byste chtěli pracovat? Odpovídali jste nám mailem, poštou i vyplněním online dotazníku. Nyní nastal čas zveřejnit výsledek. (42-47)

DD CUP

V březnu se konal již 13. ročník turnaje ve stolním tenise, čímž odstartovala celoroční série soutěží pro dětské domovy. Loni se z celkového prvenství radoval DD Horní Slavkov a Cheb. Lov putovního poháru začíná nanovo. A opět to bude napínavá podívaná! (16-25)

Návštěvní den v Tachově

Redaktoři Zámečku byli pozváni do dětského domova v Tachově. Vyzbrojeni foťáky a diktafony zamířili na Západ, aby s tamními domorodci uzavřeli nová bratrství a prohlédli si jejich obydlí. Nechtě znázorní slova, jež byla vryta do wordu, co odehrávalo se v kraji Plzeňském. Těšte se na pořádnou nálož textu, rozhovorů a fotografií. Howgh! (18-27)

Zprávy z domovů

Výběr toho nejzajímavějšího, co se v dětských domovech událo od loňských Vánoc po nedávné Velikonoce. Zbytek článků najdete na www.zamecek.net, kde se každý den objevuje jedna aktualita. (48-63)

Patrikův příběh

Rozhovor s Patrikem Mikerem zaujme, nadchne i dojme. Rozsáhlý příběh kluka z DD Mikulov, který v životě zažil snad více zvratů než fanoušek těch nejbálsnějších atrakcí na Matějské pouti. Přesto se dokázal prosadit, studuje Taneční konzervatoř a kráčí za svým snem. O své minulosti se rozpovídal velice otevřeně. (ZEZADU!)

Zámeček podporují

Nadace Terezy Maxové dětem

The Kellner
Family
Foundation

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéfkyně dětské redakce: Jíří Porubová

jirina.porubova@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), František Miker (dříve DD Mikulov), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hružba (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Žnojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Klára Záhorská (dříve DD Opava):

Na pracovní pohovor jsem dříve ani nepřišla. Bála jsem se.

Kláře je 21, čtvrtým a posledním rokem žije v Sámovce v Praze. Od konce základní školy vyrůstala v Dětském domově Opava. Vyučila se v oboru číšník, na další škole vydržela půl roku a raději vyrazila do samostatného života v Praze. Na základce měla čtyřky, v domově ji chtěli dát na dvouletý obor pomocný kuchař. Dnes pracuje v drogerii dm, sní o maturitě a o novém samostatném bydlení. Ze Zámečku můžete znát už hodně příběhů děcek z děcáku, které získaly brigádu nebo práci díky projektu New Job New Life. Tentokrát vám představujeme příběh sympatické Kláry.

Jaký byl pro tebe hlavní rozdíl mezi děcákem a samostatným životem v hlavním městě?

Odcházela jsem, když mi bylo 18 a půl roku. V domově se o mě furt někdo staral a nebyla jsem tam schopná udělat nic sama. A teď už zvládnou sama všechno. Teď už mi pomáhají akorát v Sámovce, kam jsem do startovacího bytu šla hned po odchodu z děcáku. Tento rok už musím odejít, protože jsem tam dlouho.

V domově ses vyučila číšnicí, o prázdninách Ti pak bylo 18. Pak jsem šla na podnikání. Už

jsem nechtěla být v domově, tak jsem v pololetí odešla. Chvilí jsem pracovala, to pak nevyšlo a řekla jsem si, že půjdu znovu do té školy. To jsem pracovala v Costa Cofee a pak různě po brigádách.

Jak dlouho teď pracuješ v drogerii dm?

V DM jsem pět nebo šest měsíců. Zatím tam pracuji, ale pomalu se koukám po něčem jiném. Po tom, co se nám změnila vedoucí, máme horší kolektiv. Kuchyň bych například nevládla psychicky. V hotelu Hilton jsem vydržela jeden den. To jsem měla

problém, s jedním hlavním kuchařem, už si nevzpomínám. Byl takový drsný, měla jsem z něho strach... Záleží to na tom, jestli něco najdu. Zvažuji lepší variantu.

Setkáváš se běžně se strachem v práci? Měla jsi i různé brigády.

Už když jsem nastoupila na toho číšníka, v prváku jsem měla jít na plac, ale to jsem byla radši v myčce než jít na plac mezi lidi.

Jaké jsi chtěla mít povolání?
Chtěla jsem dělat kadeřnici, ale ani jsem si nepodala při-

hlášku, protože mi starší sestra Denisa řekla, že to nezvládnou nebo spíš, že se se tím neuživím. Dala jsem si tedy přihlášku na hotelovku, ale to mě zase sestra řekla, že to nezvládnou s učebním, a přestože mě vzali – nešla jsem tam. To jsme byly doma. My jsme přišly do děčáku ke konci

9. třídy na základní škole. Obory jsme si tedy vybíraly ještě mimo domov. Hlavní vychovatelka v domově mě chtěla dát dokonce na kuchařské práce na dvouleté škole. Měla jsem na základce vždycky čtyřky, ale mám alespoň výuční list.

Díky projektu New Job New Life získala Klára práci v pražské dm drogerii.

Pojďme ještě do drogerie. Co v práci nejčastěji říkáš?

Dobrý den, kartičku naší máte? Tašku budete chtít? Děkuju, Na shledanou. To je asi vše.

Setkáváš se i s krádežemi?

To víš, že jo. Nejčastěji se kradou kartáčky, voňavky, elektrické pilníky na nohy nebo krémy od L'Oréal za 300 korun. To víš, lidí jsou vynalézaví a vždy si najdou nějaký způsob, i když se snažíme tomu zabránit.

Jak často jsi v práci?

Chodím tam každý den. Jednou za 14 dní mám volnou středu. Mám šestihodinové směny, teď už pracuji třeba jen čtyři hodiny, zkrátili nám to.

Co děláš ve volném čase?

Chodím na Work-Out v Praze na Pankráci.

Máš ke sportu blízko?

S domovem jsme jezdili na Slavatovy triatlony. Poprvé jsme byli v Krnově, tam jsme se umístili se sestrou Denisou. Já byla na druhém místě, takže jsem jela na finále do Prahy. Tam jsem hned při startu přeletěla přes řídítka. Kolo spadlo na mě. Pak jsem jela do protisměru, takže oni jak běželi, tak já jsme jim tam vjela s kolem. Katastrofa...

Jste v kontaktu s o rok starší sestrou Denisou? Ta teď bydlí také v Praze.

Jo, vídáme se. Denisa je pro mě vzorem. Myslím si, že třeba maturita mě bude k ničě-

mu, že to je jen další papír. Ale ten papír, že ho má ona, tak já ho chci taky. Nikdy nebudu dělat lepší práci, že bych byla někde v kanceláři. Vždycky budu dělat nějakou podřadnou práci, jako dělám teďka. Tím papírem bych chtěla hlavně doma vytřízt zrak. Babičce, tetě,... Chtěla bych najít jinou novou práci. A zařídit si bydlení.

Máš z drogerie nějakou novou zkušenost?

Překonala jsem ten strach z toho kontaktu s novými lidmi

Jaké jsou tvé sny do budoucna?

Chtěla bych si udělat maturitu. A taky zůstat v Praze, ale pokud si tady nebudu moct zaplatit normální nájem a ještě se k tomu uživit... Chtěla bych bydlet sama. Už v Sámovce jsem byla se spolubydlící a to byla katastrofa. Mojí prioritou je teď dokončit školu, jen se v tom zatím moc nevidím.

Co bys vzkázala ostatním z tvé zkušenosti s projektem New Job New Life?

Na NJNL je dobré, že se jde na pohovor vždy s někým, takže když se někdo bojí jako já, tak mě to pomohlo. Nešla jsem tam úplně sama a to bylo důležité. Už jsem se hlásila na hodně pohovorů, ale protože jsem se bála, tak jsem tam ani nedošla. Před firmou jsem se zastavila a odešla.

Lukáš Kottlár

**Více o projektu
najdete na webu**

www.newjobnewlife.cz

Už jste někdy slyšeli o akro józe? Není to vůbec tak snadné, jak to vypadá...

RÁDCŮ PLNO, VZOR ŽÁDNÝ

Velká anketa Zámečku o škole a studiích

BEZ CENZURY

Škola musí bavit, práce živit

Tentokrát jsme se formou dotazníku vrátili k tématu, které je vždy aktuální a důležité. Základní vzdělání totiž absolvuje během pobytu v DD/DDŠ/VÚ úplně každý. Na něj navazují střední školy, učiliště, gymnázia či univerzity. Před lety jsme se setkávali se stížnostmi z řad dětí, že by rády studovaly něco, co jim v domově nechťejí povolit. Namísto toho vychovatelé sami rozhodli, jakou školu budou jejich svěřenci navštěvovat. Nejčastěji volili nejlevnější a nejpohodlnější variantu; to znamená, že posílali jedince do nejbližší školy v okolí DD, aby nemuseli hradit jízdné, ubytování a měli svoje svěřence neustále pod dohledem. Pokud se chtěl tedy někdo například vyučit řezníkem ve třicet kilometrů vzdáleném městě, byl místo toho poslán na zedničinu v místě bydliště. Takové rozhodnutí může člověku zničit budoucnost, protože bude vykonávat práci, která jej nebaví, nejde mu, neužívá ho.

MILION A AUTO BY CHTĚL KAŽDÝ

Cílem ankety bylo zjistit, zda děvčata a chlapci studují to, čemu by se jako dospělí chtěli věnovat i v rámci zaměstnání. Jestli jim někdo z dospělých radí ohledně výběru školy a diskutují s nimi různé možnosti. Popravdě, asi každý by chtěl být právníkem, podnikatelem, šéfem velké společnosti, jezdit luxusním autem, brát vysoký plat...ale je potřeba myslet reálně, zůstat nohama na zemi. V dnešní době je nejdůležitější udržet si práci, která člověka alespoň trochu baví a dokáže ho uživit. Výběr správné školy je podstatným krokem pro zisk zaměstnání.

CHCI BÝT JAKO ON. JAKO KDO?

Dotazník nám vyplnilo hodně žáků základní školy. Mladší zatím budoucí vzdělání neřeší a soustředí se hlavně na postup do vyšší třídy, i když nějaké náznaky, čím by se chtěli stát, padly. Starší žáci poctivě přemýšlí, kam po ZŠ zamíří, a neštítí se požádat o radu své

vychovatele, ředitele. Spousta domováků, kteří již opustili základku, je se svým aktuálním studiem spokojena, což nás těší. Objevily se však i případy, kdy by někdo raději změnil obor nebo zcela ukončil vzdělávání a začal pracovat. Zaráží nás fakt, že drtivá většina respondentů uvedla, že nemá v domově žádný vzor. Je fajn následovat někoho zkušenějšího, mít v něm oporu. Takový člověk může být i pozitivní motivací, když se vám zrovna nedaří. Tak jako by sportovci chtěli být kupříkladu Jágreem nebo Ronaldem, i vy se můžete zaměřit na někoho z DD a říct si: „Jo, chci být jako on!“

ONLINE A BEZ CENZURY

Letos jsme kromě tištěné ankety přišli s novinkou v podobě online dotazníků. A můžeme potvrdit, že se to setkalo s úspěchem. Prostřednictvím sociálních sítí jsme získali více odpovědí než obvykle. Ovšem to nejdůležitější potěší hlavně ty z vás, kteří nám odpovídají. Nemusíte se totiž bát, že by si vaše odpovědi přečetli strejdové a tety v domově a popřípadě vás potrestali za nějakou tu stížnost. Anketa je zaprvé anonymní, takže pokud si to přejete, jména nezveřejníme. Zadruhé mezi vámi a námi nikdo nestojí. Co vy nařkáte do dotazníku, to si my přečteme, aniž by to někdo upravil tak, jak se mu to hodí. Takže si v klidu můžete postěžovat a napsat čirou pravdu. Online verzi ankety budeme odtěd využívat častěji, tak sledujte náš facebook (Časopis Zámeček) a nebojte se odpovídat.

Děkujeme všem, kteří se do naší jarní ankety zapojili!

redakce

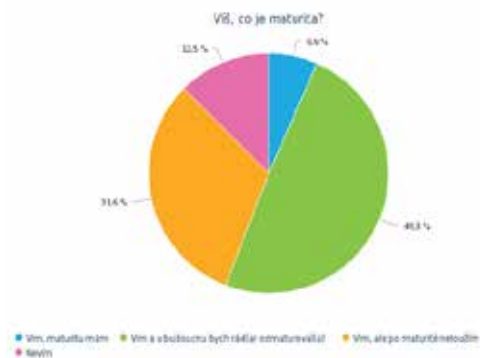
NEJZAJÍMAVĚJŠÍ KOMENTÁŘE:

- Myslím si, že každé z dětí umístěných v dětském domově či jiném ústavu má na to, aby vystudovalo školu a dosáhlo minimálně výučního listu. Pokud studuješ, je ti 18 let a chtěl bys odejít a školu ukončit, hodně se rozmysli. Svoboda, peníze jsou krásné, ale nekaž si život, nejdí ve stopách svých rodičů, kamarádů a vrstevníků. Oni s tebou v životě nebudou žít, pracovat. Všechno je v rukou tvých, a jak praví jedno pořekadlo: „Jaké si to uděláš, takové to máš.“ To je pravda, sám jsem se o tom přesvědčil a zažil to na vlastní kůži.
- Každý by měl dělat takovou školu, která ho bude bavit, a hlavně ho připraví na práci, kterou chce celý život dělat.
- Díky dětskému domovu mohu studovat tento obor, který jsem si sám vybral. Od všech cítím velkou podporu a pomoc při studiu ze stran vychovatelů i kamarádů.
- Ve škole mě nic nebaví, jen dějepis a přestávky! Nebaví mě to tady! Chci jít dom!
- Záleží na vnitřní motivaci klienta, dítěte. Pokud o studiu není někdo přesvědčen, tak ho nedokončí.
- Chtěl bych se stát programátorem ve společnosti Spacetime Studios, nebo programátorem a designerem ve společnosti Google, či designerem váhových a pokladních systémů ve společnosti Bizerba. Nejvíce toužím po Google či vlastní živnosti. Ale prvně být zaměstnancem.

Víš, co je maturita?

- Vím, maturitu mám: 6 %
- Vím, v budoucnu bych rád odmaturoval: 49 %
- Vím, ale po maturitě netoužím: 32 %
- Nevím: 13 %

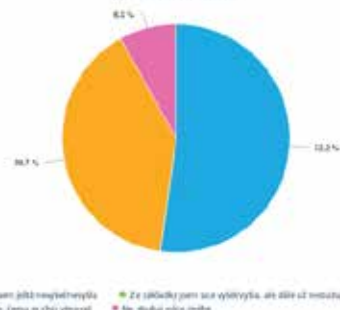
Pravda, ne každý pro své vysněné zaměstnání potřebuje maturitu. Ovšem v dnešní době je obrovskou výhodou, když ji člověk vlastní. Myslete na to, až se budete rozhodovat, jakou školu zvolíte!

Pokud už jsi vyšel ze základky a pokračuješ ve studiu, studuješ to, čemu se chceš v budoucnu věnovat?

- Ze základky jsem ještě nevyšel/nevyšla: 52 %
- Ze základky jsem sice vyšel/vyšla, ale dále už nestuduji: 0 %
- Ano, studuji to, čemu se chci věnovat: 40 %
- Ne, studuji něco jiného: 8 %

Pokud už jsi vyšel ze základky a pokračuješ ve studiu, studuješ to, čemu se chceš v budoucnu věnovat?

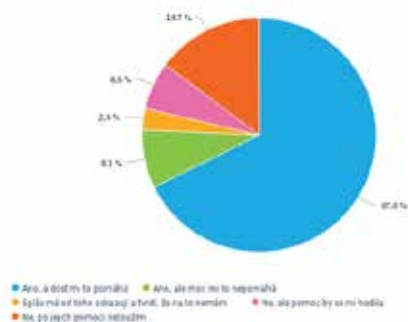

65 jedinců z celkového počtu dotázaných už má základku za sebou, 11 z nich ale není se svojí současnou školou spokojeno. Ovšem tato čísla jsou relevantní, protože jste nám často psali, že byste v budoucnu chtěli být třeba milionáři nebo miliardáři. V tom případě budete muset začít šetřit, nebo krást (příkláníme se k první možnosti).

Pokud ses rozhodl(a) studovat dál, pomáhal ti někdo s výběrem školy?

- Ještě jsem na základce / Už nestuduji: 41 %
- Ano, pomáhal: 32 %
- Ne, školu jsem si vybral(a) sám/sama: 27 %

Podporují tě vychovatelé a pomáhají ti s výběrem školy, zaměstnání atp.?

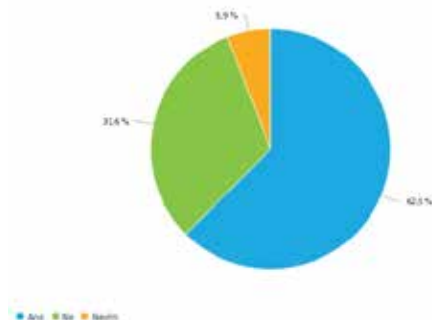

Téměř každý druhý, kdo pokračuje ve studiu, si školu vybíral sám. Zbytek se nechal nasměrovat svými vychovateli, řediteli, rodiči nebo kamarády. Určitě je vhodné vyslechnout rady ostatních, ale rozhodnout byste se měli sami. Jde o vaši budoucnost. Nezáleží na tom, jestli se chcete stát IT technikem, popelářem či učitelem. Jděte za tím, co vás baví a v čem jste dobří.

Myslíš si, že je v dnešní době důležité mít vysokoškolský titul?

- Ano: 63 %
- Ne: 32 %
- Nevím: 6 %

Myslíš si, že je v dnešní době důležité mít vysokoškolský titul?

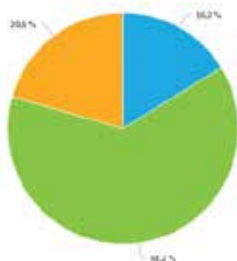
Názory dětí:

- Čím vyšší vzdělání, tím lepší práce.
- Pokud má někdo šikovné ruce, chce se živit řemeslem a dělá mu to radost, nevidím důvod, proč mít vysokoškolský diplom.
- Ne, protože chybí pracovní síla.
- Určitě ano, bez něj je těžké si najít stálou práci. Protože tě skoro nikam nevezmou, kromě zametání chodníků.

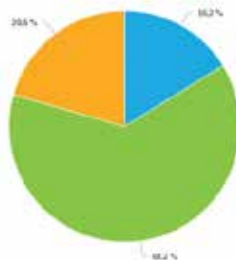
Myslíš si, že kdybys nyní odešel/odešla ze školy, mohl(a) bys dělat to, po čem toužíš?

- Ano, na tu práci jsem již připravený/připravená: 16 %
- Ne, zatím na to nemám dostatek znalostí, zkušeností: 63 %
- Ne, protože potřebuji maturitu / výuční list / vysokoškolský diplom: 21 %

Myslíš si, že kdybys nyní odešel/odešla ze školy, mohl(a) bys dělat to, po čem toužíš (viz otázka č. B)?

Myslíš si, že kdybys nyní odešel/odešla ze školy, mohl(a) bys dělat to, po čem toužíš (viz otázka č. B)?

• Ano, na tu práci jsem již připravený/připravená
• Ne, zatím na to nemám dostatek znalostí, zkušeností
• Ne, protože potřebuji maturitu / výuční list / vysokoškolský diplom

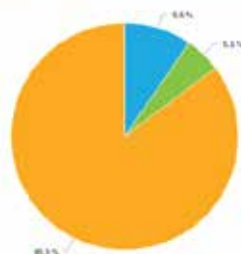
- Spíše ne: 14 %
- Určitě ne: 17 %

Názory dětí:

- Chtěla bych do zahraničí, ale mám z toho strach.
- Se školou jsme byli v Německu. Jednou bych tam rád pracoval.
- Ne, protože neumím cizí jazyky.
- Naše škola nabízí Erasmus, ale nevím, jestli bych do toho šel. Možná kdyby nás bylo víc, co se známe.

Máš v domově vzor (kamarád, vychovatel, sourozenec...), který tě inspiruje při výběru školy, studijního oboru nebo práce?

Máš v domově vzor (kamarád, vychovatel, sourozenec...), který tě inspiruje při výběru školy, studijního oboru nebo práce?

• Ano, chci(a) bych studovat/ pracovat, to můj vzor
• Ano, chci(a) bych dělat to, co má můj vzor
• Nemám žádný vzor

Teorie je fajn, ale nezapomínejte na praxi. Ta je pro získání pracovního poměru také velice důležitá.

Využil(a) bys možnosti studia v zahraničí?

- Určitě ano: 10 %
- Spíše ano: 13 %
- Nevím: 46 %

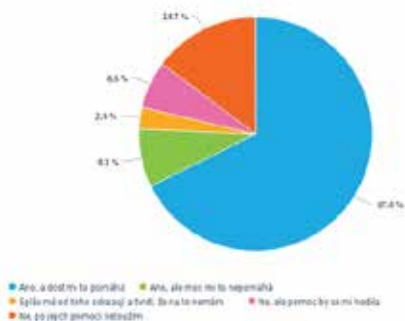
- Ano, chtěl(a) bych studovat to samé, co můj vzor: 10 %
- Ano, chtěl(a) bych dělat (v zaměstnání) to, co můj vzor: 5 %
- Nemám žádný vzor: 85 %

Být vámi, okamžitě si nějaký vzor najdeme. Ale politiky a hráče plzeňské Viktorky raději vynechte...

Podporují tě vychovatelé a pomáhají ti s výběrem školy, zaměstnání atp.?

- Ano, a dost mi to pomáhá: 67 %
- Ano, ale moc mi to nepomáhá: 9 %
- Spíše mě od toho odrazují a tvrdí, že na to nemám: 4 %
- Ne, ale pomoc by se mi hodila: 7 %
- Ne, po jejich pomoci netoužím: 13 %

Podporují tě vychovatelé a pomáhají ti s výběrem školy, zaměstnání atp.?

Cristianovi Ronaldovi kdysi jeho učitelka řekla, že ho fotbal neuživí. Dneska je z něj hvězda Realu Madrid, jeden z nejlepších a nejbohatších sportovců světa. Vzpomeňte si na to vždy, když vás někdo bude odrazovat od vašich snů. Chce to jen trpělivost, snahu a píli.

Do jaké školy chodíš?

- Zvláštní škola: 11 %
- Základní škola: 40 %
- Střední škola: 21 %
- Učiliště: 22 %
- Gymnázium: 0 %
- Vyšší odborná škola: 2 %
- Vysoká škola: 4 %

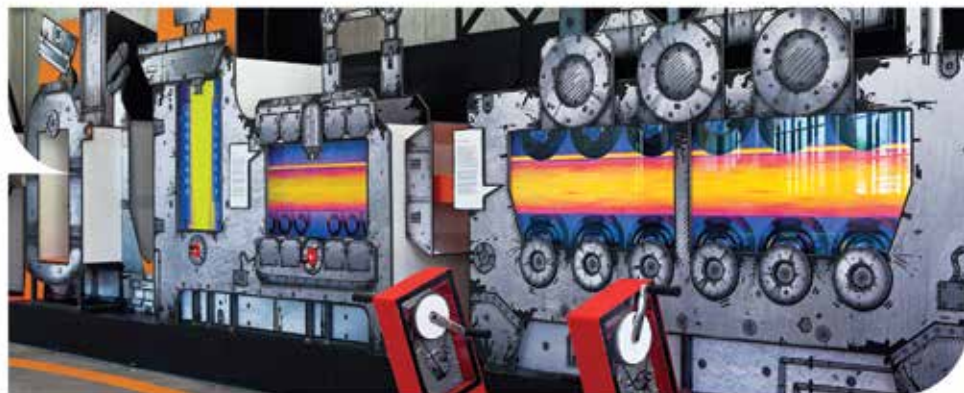
Do ankety se zapojili zejména žáci základních škol. Je zvláštní, že mezi 136 respondenty nebyl nikdo, kdo by v současné době studoval gymnázium. Tato možnost získala 0 %. Snad si nikdo nespletl střední školu s gymplem...

Které domovy se do ankety zapojily?

- DD Olomouc
- DD Uherský Ostroh
- DD Opava
- DD Vranov
- DD Žďár nad Sázavou
- DD Praha – Klánovice
- DD Písek
- DD Nepomuk
- DD Zvíkovské Podhradí
- DD Fulnek
- DD Planá
- DD Hodonín
- DD Domino Plzeň
- DD Tachov
- DD Prostějov
- DD Nymburk
- DD Ústí nad Labem – Severní Terasa
- DD Bojkovice
- DD Příbor
- DD Senožaty
- DD Budišov nad Budišovkou
- DD Rovečné
- DD Mikulov
- DD Boskovice
- DD Dubová
- DD Hranice na Moravě
- DD Nechanice
- DD Dolní Počernice
- DDŠ Býchory
- VÚ Obořiště

PŘÍBĚH OCELI

ArcelorMittal Ostrava

VE VELKÉM SVĚTĚ TECHNIKY!

Strhující příběh oceli můžete zažít ve 2. patře Velkého světa techniky v Dolní oblasti Vítkovic.

<http://ostrava.arcelormittal.com>

NA OBĚŽNOU DRÁHU

dosáhneme, když naše stožáry postavíme na sebe.
Jejich celková výška je přes 550 km.
Každý metr pravidelně ošetřujeme.

Zajišťujeme spolehlivý provoz, rozvoj
a bezpečnost české přenosové soustavy.
Jsme společnost ČEPS.

www.ceps.cz

VEDEME ELEKTRINU
NEJVYŠŠÍHO NAPĚTÍ

ZA PODPORY OBCE ČELADNÁ

HLAVNÍ PARTNER:

brose

**4.-5.
SRPNA
2017**

 OTEVÍRACÍ DOBA AREÁLU
13.00–24.00 HODIN

Ladná Čeladná

**HUDEBNÍ FESTIVAL
S DĚTSKOU SCÉNOU**
**ČELADNÁ
AREÁL
ZÁKLADNÍ
ŠKOLY**
www.ladnaceladna.cz
ladnaceladna

SKINNY LISTER

Hvězdy Colours of Ostrava 2016 z Velké Británie

IVAN MLÁDEK A BANJO BAND
PEKAŘ / THE TAP TAP / EMMA SMETANA
POKÁČ & PĚVECKÝ SBOR ZŠ ČELADNÁ
JANANAS / TING / BONGO BOMBARDÁK / DR. ZEPPELIN LIVE
ACOUSTIC IRISH / THE JAZZCAKE / DJS KARL & JOHN

DĚTSKÉ FILMY A DIVADLA / CIRKUSOVÉ ŠAPITÓ
ČTENÍ POHÁDEK VYSTUPOJÍCÍMI UMĚLCI / MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
DÍLNIČKY A ATRAKCE PRO DĚTI / STOLNÍ HRY
KLIDOVÁ ZÓNA SE ZÁZEMÍM PRO KOJÍCÍ MAMINKY

Partnerem dětské filmové scény je Česká průmyslová zdravotní pojišťovna.

DVOUDENNÍ VSTUPNÉ: v předprodeji 200 Kč / na místě 290 Kč / děti do 15 let 100 Kč (dětí do 140 cm zdarma) / ZTP, ZTP/P 100 Kč, JEDNODENNÍ VSTUPNÉ: v předprodeji 150 Kč / na místě 200 Kč / ZTP, ZTP/P 75 Kč. PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 1. 4. 2017: v síti Ticketpro / Knihovna a informační centrum Čeladná / Prodejna Oriental, Ostrava-Záběh. Klienti ČPZP mohou po předložení průkazu zdravotní pojišťovny uplatnit 20% slevu na vstupném (v prodejně Oriental nebo přímo na místě).

SILVER B.C.
 pořádající akce
KONTAKTNÍ ADRESY NA IDEY NA: www.ladnaceladna.cz

DD Tachov:

Aktivní domov plný nadaných dětí

Redaktoři Zámečku přijali pozvání do dětského domova v Tachově. Lukášovi s Frantou pak už stačilo jen domluvit konkrétní termín, koupit jízdenky, sednout do vlaku a vyrazit na západ republiky. Byla to dlouhá jízda, Tachov se totiž nachází v Plzeňském kraji poblíž hranic s Německem. Několikahodinové cestování se ale vyplatilo, z města i tamního děťáku si kluci odvezli příjemný pocit.

PŘÍJEZD

To si tak mýjíte pole, louky, projíždíte lesem- ...a najednou se před vámi vynoří město s dvanácti tisíci obyvateli. Tak nějak vypadal poslední kus naší trasy z Prahy do Tachova. „Konečná stanice, prosíme vystupte,“ ozvalo se hlášení. Snažíme se přesvědčit strojvůdce, aby nás zavezl až před dětský domov, ale ten se prý se svým strojem vrací do Plané u Mariánských Lázní a nemá na nás čas. Budeme tedy muset využít levnější dopravní prostředek – „pěškobus“.

Kráčíme městem, obdivujeme hradby, zámek i velké množství obchodů, když v tom Lukášovi zazvoní telefon. Pan ředitel DD Tachov nám jede autem naproti! „Ahoj kluci, já jsem Zdeněk,“ zdraví sympatický muž. Po chvilce zastavujeme před dětským domovem. Těžko popsat slovy pohled, který se nám v tu chvíli naskytl. Dvě budovy, za nimi fotbalové hřiště a v pozadí silueta města, nad kterým ční kus historie v podobě nádherného kostela. Tak tady se nám bude líbit!

Kromě hlavní budovy a sociálních bytů se v areálu nachází i pokoje pro starší jedince. V jednom z nich jsme přespali.

DOMOV NA OKRAJI, BYT V CENTRU

Jen co obsadíme naše apartmá, vyrážíme s jednou z vychovatelek do nově zrekonstruovaného bytu. Patří sice děčáku, ale vyskytuje se mimo areál. Téměř v centru Tachova. Většina dětí zrovna odjela domů na prodloužený velikonoční víkend a zbytek se přemístil k ostatním do budovy, takže pokojíčky jsou momentálně prázdné. „Tehle barák je vlastně původní dětský domov, který se kdysi přestěhoval tam, kde je dnes. Tady z toho se staly městské byty. O jeden jsme si zažádali a vyšlo to, takže 29. února 2016 se naše skupinka nastěhovala sem,“ vysvětluje Eva Kalabisová.

Upravit vše do finální podoby znamenalo obrovské množství práce a dřiny. Eva měla od začátku jasnou představu, jak by měl byteček vypadat, a tak se svými pomocníky bourala, stavěla, přemisťovala, malovala, plánovala... „Dřív to byla jedna velká místnost. Aby z toho vznikly oddělené části, musely se vytvořit přepážky ze zdí, zabudovat futra, nasadit dveře. Část vybavení jsou věci, které třeba někdo z vychovatelů měl doma a už je nepotřeboval. Jako třeba tahle televize, ta je zrovna ode mě,“ ukazuje na zeď v dívčím pokoji. „Nábytek máme hlavně díky nadacím a štedrým lidem.“

Stěny zdobí portréty chlapců a dívek, fotografie z různých akcí. Tachov patří k aktivním domovům, takže děti se účastní DD CUPů, sportovních turnajů, pěveckých soutěží a dalších událostí, ze kterých si vozí medaile, diplomy či poháry. „Zrovna předevčirem jsme byli na Nejmilejším koncertě ve Staňkově a v několika kategoriích jsme postoupili do finále,“ chválí svoje svěřence vychovatelka, respektive teta, a dodává: „Důležité je, že si rozumíme se sousedy. Nikomu nevadí, že tu bydlí děti z děčáku. Zatím si nikdo nestěžoval, přestože jsme možná občas trochu hlučnější.“ Z bytu do školy to mají žáci místní základky jen pár kroků, takže mohou spát nebo snídat o něco déle než jejich kamarádi z „domečku“.

Marod nepotřebuje internet ani facebook. Ke štěstí mu stačí obyčejné hračky

Kostel, který jsme po příjezdu viděli v dáli, teď stojí hned vedle nás. Dozvídáme se, že za 2. světové války na něj dopadly bomby, ale neexplodovaly. Naštěstí! To by jistě nezničilo jenom kostel, ale i tehdejší budovu dětského domova. Na návštěvu nedělní mše prý ovšem nebývá čas, protože tou dobou Eva buď připravuje oběd, anebo míří s dětmi na výlet. „Chodíme často ven na procházky po okolí, abychom jen nesesedli na zadku. Navštěvujeme cirkusy, sportovní akce a tak podobně. Co doma...“ usmívá se.

VELIKONOČNÍ PŘÍPRAVA

Následující den nás ředitel zařízení provádí hlavní budovou. Setkáváme se s dalšími skupinkami dětí, které zde přes Velikonoce zůsta-

ly. Nahlížíme i do sociálních bytů, kterými DD Tachov disponuje. „Byty jsou určeny dospělým, kteří již opustili dětský domov, ale ještě potřebují pomoc. Teď tu máme tři chlapce a jednu slečnu. V podstatě se o ně už nestaráme, žijí si vlastním životem. Chodí do práce, s dětmi v DD nebývají kontaktu. Mají i vlastní vchod, aby se nemuseli courat přes domov. My jim jen poskytujeme zázemí a oni nám za to platí měsíční nájem 3 000 Kč,“ vysvětluje Mgr. Zdeněk Kropáč. Naše další kroky směřují do ředitelny. Z té se po zajímavém rozhovoru přesunujeme do dílen, kde vznikají výrobky pro Jarmarky s Albertem, a do zkušebny, ve které kupříkladu ladila svůj úžasný hlas dnes již bývalá svěřenkyň tohoto domova Zuzana Holakovská. Kdo jezdí na Nejmilejší koncerty, jistě ví, o koho se jedná.

Už bez pana ředitele pádíme zpět za dětmi. V prvním patře se pracuje. Tajně doufáme, že nebudeme muset přiložit ruku k dílu (no jo, jsme trochu líní), ale přijímáme pozvání na kafe/čaj a pouštíme se do řeči s ostatními. Zatímco menší chlapci sledují pohádky v televizi, Hanka Jirková v kuchyni připravuje těsto na velikonočního beránka. U stolu probíhá zdobení vajíček. Už chybí jenom pomlázky, aby kluci mohli v pondělí vyrazit do terénu. „Ty

budeme plést odpoledne, za chvíli půjdeme na proutí,“ ujišťuje bývalá zaměstnankyně nemocnice, nynější vychovatelka domova.

Přesunujeme se o patro výše. I tady děti koukají na pohádky. Jeden z klucinů si namísto sladkostí předem vykoledoval neštovice, a tak svátky tráví v posteli. To je nemilé, přejeme brzké uzdravení! Lukáš běhá po pokoji a snaží se chytit Wi-Fi, abychom se mohli pochlubit webovými i facebookovými stránkami. Sbíráme jeden lajk za druhým a noví fanoušci Časopisu Zámeček i Přiznání Dětských Domovů si hned prohlíží první várku fotek z naší návštěvy.

NEJSME TU NAPOSLEDY

Ještě krátký pokec s Jardu ze sociálního bytu a vydáváme se na zpáteční cestu do Prahy. V Tachově jsme sice pobyli jen krátký čas, ale stihli jsme navázat nová přátelství. Doufáme, že se mezi tamními dětmi najdou jedinci, kteří sem tam přispějí texty a fotkami do Zámečku.

Děkujeme Evě Kalabisové a panu Zdeňkovi Kropáčovi za pozvání a milé přijetí. Moc se nám u vás líbilo a kdykoliv se rádi vrátíme. Zámeček zdraví Dětský domov Tachov!

František Berger

V dále vidíme kostel, vedle kterého se nachází domovský byt a základní škola

Teta Eva Kalabisová je na svoji skupinku hrdá

Hanka připravila těsto, pak se vrhla na zdobení vajíček

Půl čtvrté na hodinách ve skutečnosti značí, že se blíží poledne

Jarní pohoda. Za pár dní se do Česka vrátila zima

Výhodou tištěného Zámečku je, že se dá prohlížet i venku

Čtyřnohý miláček tachovského domova – pes Django

Zdeněk Kropáč (DD Tachov): Kdo si hraje, nezlobí

Rozhovory s řediteli a ředitelkami dětských domovů v Zámečku jsou, řekněme, vzácné. Při návštěvním víkendu v Tachově jsme se však rozhodli takový rozhovor pro vás udělat. Jak se fotbalový trenér či učitel na základce, gymplu a na praktické škole vlastně stane „vůdcem“ dětského domova? Pan Kropáč tuto funkci vykonává pět let. V historii domova je to v pořadí sedmý ředitel.

Mohl byste nám krátce přiblížit historii domova?

Historie Dětského domova Tachov sahá k roku 1949, kdy to ještě nebyl dětský domov, ale sirotčinec, který dříve fungoval u budovy kostela na náměstí. V této budově, kde jsme teďka, je to zhruba od roku 1987. Nejprve fungovala jedna budova, kde byly tři rodinné skupiny. Pak tu byla hospodářská budova. To kdysi býval klášter. V tomto místě se starali o chudé a nemocné děti. V hospodářské budově se pralo těmto lidem prádlo.

Věděl jste dříve o dětských domovech?

Moje babička byla spoustu let vychovatelkou ve Vysoké Peci. Do dvanácti let jsem tam jezdil s ní, takže všechny prázdniny nebo víkendy jsem trávil tam. V tom domově bydlely děti do 6 let. Takže to pro mě cizí nebylo. Ale že takto budu pracovat v dětském domově, to jsem nevěděl – byla to pro mě taková výzva.

Váš předchůdce je zakladatelem slavného DD CUPu, co Vy a sport?

Dnes už je pan Goudek ve starobním důchodu a je mu šedesát osm let. Já jsem od malička dělal sport. Hrál jsem kopanou/fotbal. Můj tatínek byl trenérem žatecké Dukly. Když jsem šel na Fakultu tělesné výchovy, věděl jsem, že budu chtít být profesionální trenér, což se mi podařilo částečně. Dvacet jedna let jsem trenérem mládeže tady v Tachově a léta jsem byl šéftrenérem, takže fotbal dělám pořád. Jsem bývalým trenérem plzeňské Fotbalové akademie.

Jak je to se sportem u vás v domově?

Těžko někoho lákat do sportu, když k tomu tu genetiku nemá. Takže jakmile zjistíme, že někdo má pohybové schopnosti, automaticky jdou na hokej, plavání, fotbal, florbal, kamkoliv. Spolupracujeme s Českou olympijskou nadací, která zaštiťuje naše děti a pomáhají nám uhradit členské poplatky (ředitel má na sobě zrovna triko nadace, pozn. red.). A pomáhají nám také materiálně. Průměrně nám dávají na dítě 6 000,-, což je fantastická věc!

Frekvence tréninků a to, že se děti dostanou mimo děčák a setkají se s cizími dětmi, je velmi důležité. Učí je pravidelnosti, odpovědnosti a působí na ně druhá autorita. Když je to šikovný trenér, může být pro děti „polobůh“. Kdo si hraje, nezlobí, a když nemají děti čas na kraviny, tak je dělat nebudou.

Co vlastně na DD CUP říkáte?

Je určitě důležité podpořit DD CUP, protože to je fantastická soutěž, nejen v tom, že se tam děcka můžou setkat a zazávodit společně. Má to za sebou obrovské úsilí lidí, byla by škoda tu tradici zkazit. Moc nerozumím některým dětským domovům, proč se neúčastňují. Velká většina však na DD CUPy ráda jezdí a my se určitě budeme účastnit nadále. Nezáleží na výsledcích.

A hudba u vás v domově jede?

Máme tady hudební místnost, kde trénujeme. Máme tady pana vychovatele Švandu, který hraje na dudy a hraje v jediné dudácké skupině tady v České

republiky. S naší domovskou skupinou jsme se dostali do Národního divadla, hrajeme na benefičních koncertech, dvakrát jsme vystupovali na galavečeru Daruj hračku.

Říkáte vystupovali, myslíte tím i sebe?

Já hraji na klarinet, původně jsem chtěl jít na konzervatoř. Protože jsem hrál na flétnu, klarinet, saxofon – takže jsem ještě muzikant. My, pokud zjistíme, že dítě je šikovné, nechceme, aby se ta aktivita přenesla na vychovatele – ti mají dělat výchovnou činnost. Pokud je někdo šikovný, je důležité ho dostat k jiné autoritě. My pro to poté můžeme vytvářet nějaké podmínky, organizovat nějaká vystoupení.

Organizujete akci Zažij den s námi, která je pro veřejnost. Míváte pódium, kapely, letní biatlon pro další domovy i veřejnost. Říkal jste však, že lidé se furt bojí chodit do dětského domova. Proč?

Strach z dětských domovů? Podvědomí lidí o romských dětech. Tvrdí: „To jsou ty děti, které jsou agresivní, v rodinách s trestnou minulostí.“ Přitom s výchovným ústavem nemá dětský domov nic společného. Loni se tady vystřídal z veřejnosti asi 500 lidí. Část si myslela, že děti jsou v tvrdém režimu, na internátu, a jsou mile překvapeny, když vidí, že děti tady fungují jako v běžné rodině. Důležité také je, aby viděli, že například nemusí děti z děčáků litovat.

Vznik sociálních bytů považujete v domově za největší úspěch.

Naše čtyři sociální byty jsou přestupná stanice. Nejde o to, jestli budeme mít deset sociálních bytů, ale když budeme mít v budoucnu pět dobře fungujících bytů, které pomůžou k rozjezdu, tak je to ideální. A asi není jedno, jestli tomu budeme říkat startovací byt nebo sociální. Startovací byt je, když je tam sedmnáctiletý kluk. Sociální byt však je, když už je tam dospělák sám se sebou a my mu

poskytujeme pouze službu. Platí si 3 000,- včetně energií, služeb – nic víc.

Co myslíte, že se vašemu domovu v posledních letech podařilo?

Až historie musí ukázat, co se nám podařilo. Já myslím, že se nám podařilo za těch pět let zlepšit kvalitu tady v tom domově, aby to tu bylo pro děcka příjemné. Například hezký zařízené pokojíčky, jídelna... Obrovský úspěch je, že jsme zapojili děti do sportovních oddílů, že jsme navázali kontakt s Českou Olympijskou nadací a Dejme dětem šanci. Podařilo se nám sehnat dvě domovská auta.

Může mít ředitel nějaký sen?

Já si myslím, že pokud ředitel nemá pořád nějaké nápady nebo sen něco splnit, je to špatně. Můj sen byly sociální byty a abychom všechny děcka zaměstnali, aby neskončili na ulicích.

Lukáš Kotlár

Jarda Holakovský (DD Tachov) po odchodu: **Z děcáku jsem šel k rodině. O dvě ulice níž. Poté jsem se vrátil.**

Jardovi je 27 let. Po svém odchodu z děcáku se po pár letech vrátil, tentokrát do sociálního bytu, za který platí 3 000 korun měsíčně. „V devatenácti, když jsem odcházel, za mě ještě sociální byty při děcáku nebyly. Mnohem dřív tady byla ubytovna a pokoje, kam chodily děcka, když odcházely. Ale ta ubytovna, to bylo něco hrozného.“ O své zkušenosti a příběh se s námi Jarda podělil „u něj doma“.

Když jsi přišel do děcáku, bylo Ti devět.

Přišel jsem i s mladší sestrou Zuzkou, které byly dva roky (Zuzku můžete znát jako skvělou zpěvačku z nejmilejších koncertů, pozn. redakce). Byl jsem tady na základní škole a poté na střední.

Co střední škola, jaký obor jsi studoval?

Obor, který jsem si vybral, mě nebavil. Byl to Provoz služeb s tím, že naslibovali hory doly, černý les. Jsem členem tachovského červeného kříže, a měl jsem k tomu vztah. V mém oboru bylo něco z oděvnictví, pečovatelsství, kuchařiny, techniky a administrativy. Tam jsem vydržel celý prvak a potom jsem přešel na malíře. To jsem dokončil a jsem vyučený malíř.

Jsmo v Tvém pokoji, co bys tady jako profi malíř změnil?

Barvy se mi poměrně líbí, ale je to flekatý, se s tím moc nemazali. Je to masný, bude se to muset vzít, seškrabat, umýt a vybělit. Pan ředitel říkal, že se to tu bude bělit, tak už je to pak na něm, jestli si pozve někoho nebo to budu moct vymalovat já.

Přemýšlel jsi o dalším studiu, nebo jsi už chtěl jít pracovat?

Byl jsem přijat na stávní, na další školu. Jenomže jsem tady přes léto chytil práci. Šéf mi slíbil, že mi dá smlouvu, a tak jsem byl blběj, do školy jsem nenastoupil a v září mi v práci řekli na shledanou. Smlouvu mi šéf slíbil, přestože jsem mu říkal, že budu ještě v září na nové škole. Smlouvu mi nakonec nedal, místo mě vzali někoho jiného, to místo bylo obsazené.

„Někteří vychovatelé se nechovali jako vychovatelé, ale spíše jako kamarádi. Dokázali pomoc, když člověk potřeboval.“

Poté jsi šel k rodině, která je pouze o dvě ulice níž od děcáku.

Chodil jsem do práce, pracoval jsem například jako ostraha. Doma to bylo neúspěšné, tak jsem zavolaal našemu panu řediteli, jestli bych se mohl vrátit, a ten říkal, že není problém, sociální byt měl zrovna volný. To bylo letos v únoru, v březnu jsem se nastěhoval a jsem tady první celý měsíc. Byty jsou tady celkem čytré.

V PRÁCI „NA MOTORCE“

Jak vypadá dnes tvůj pracovní den?

V pět vstanu, jdu do práce, a v pět odpoledne se vracím domů. Je to logistická firma.

Balíme balíčky pro Vodafone, zavážím zboží, jezdím „na motorce“, což je takový elektrický paleták, převážíme palety k ženským počítačům, kde to počítají. Takový operátor skladu – tak by se to dalo říct. Práci mám asi patnáct kilometrů od Tachova. Jezdím tam s kolegyní, ke které se vždycky přidám, z práce autem. Když náhodou nejede ona, jezdí tam také pravidelný autobus.

Tvoje hobby je kapela. Jakou roli v kapele máš?

Moje hobby je opravdu kapela, a to hlavně o víkendech se sestrou Zuzkou. Děláme světla a zvuk a to je asi tak všechno. Hrajeme na svatbách, narozeninách – na obecně. Potřebnou techniku jsme dali společně dohromady. Koupili jsme tak například mix. Je to drahý. V kapele je Zuzka, její přítel a hlavní kapelník Pavel Novohradský, který kapelu založil už v minulosti se svým bráchrám. Máme ještě dvě náhradní zpěvačky a jezdíme různě po plesích a podobně.

Můžeme se těšit na CD?

Nějaké nahrávky máme, ale protože máme písničky převzaté, tak ani nemůžeme takhle nahrát svoje CD. Jsou na tom autorská práva.

KOUZLO STARTOVACÍCH BYTŮ

Podle Tebe jsou sociální (startovací) byty dobré, proč?

Je to dobré pro děcka do začátku, když odcházejí. U nás v Tachově se podnájemci pohybují od 8 tisíc korun veš s tím, aby to nějak vypadalo, a nebyl to holobyt – a to ještě chtějí tři kauce dopředu. Ty startovací byty jsou třeba rok výhoda, můžeš si něco našetřit.

Pojďme se podívat do budoucnosti.

Do konce roku bych chtěl být v sociálním bytě a pak bych si rád něco koupil. Chtěl bych něco menšího a nebo přes hypotéku nějaký baráček odkoupit, upravit. Pracovně mě ta malířina ale neláká. Co se týče hudby, to dělám jenom pro zábavu, jsem amatér. Dokud to jde, tak bych chtěl být v té logistice, vyhovuje mi to tam. Je to fyzicky náročné, ale to je asi všude. Zase si nedovedu představit, že bych stál někde u výrobního pásu a dělal nějaké odlitky bůhví čeho a stál tam například s někým, komu ani nerozumím.

Tvůj vzkaz pro děcka, která jsou ještě v děčáku?

Rozhodně ať nejsou hloupí a pokud mají možnost studovat, tak ať studují dál. Pak je to už na jedincích. Co si kdo zařídí, to už potom má. Když dostanou ty startovací peníze, tak ať je neutrácí za blbosti, ale třeba si předplatí nějaký ten nájem. Já jsem je taky dostal, ale když jsem odcházel, tak to bylo mnohem míň, než co se dostává teď.

Lukáš Kotlár

5x Aneta Křížová z DD Žatec

MÉ DRUHÉ JÁ

Byla jsi bouří v mé mysli
a kamenem na srdci,
byla jsi mou přítěží na duši,
ale najednou jsem zjistila, že tě nechci.
Ztratila ses
a já nemám v plánu tě hledat.
Byla jsi má další trofej,
kterou si vystavím v síni marnosti,
tak jenom holka doufej,
že ji nezapálím ve zlosti.
Byla jsi barvou, kterou jsem milovala
a na kterou se ráda dívala,
ale nejednou jste obě pryč...
a já hledám další klíč.

VNITŘNÍ SÍLA

Všechno schovej za úsměv
a vlídná slova.
Nikdo nemusí vědět, jestli trpíš.
Jen si pamatuj, že jednou musíš vstát
a všem ukázat, že jsi ještě veselejší.
Každý se tě bude jen ptát,
jak to děláš, že jsi pořád šťastná.
A ty se jen usměješ a řekneš:
„Život mě naučil hodně,
ale daroval mi smích
a nezhodím ho,
ani kdyby padaly paneláky.“

JISTOTA

K tomu, abych tě mohla znát,
nepotřebuji tvou minulost.
K tomu, abych tě mohla milovat,
potřebuji tvou věrnost.
Chci, abys byla můj anděl strážný.
Chci si být jistá, že je to vážný.

PRÁZDNO

Jednoho dne se probudíš
s pocitem samoty,
odloučení, ale pořádně nevíš,
jaké jsou ty důvody.
Jen cítíš, jak tě ten pocit svazuje
a tahá do svého nitra,
abys zjistil/a, jak se cítí tvoje druhé já...

Jak moc volá o pomoc,
a ty jsi ji nikdy nevnímal/a...
Jak moc jí chybí to, co už nevrátí.
Ani čas, ani modlení se před spaním...
Je s Bohem na věky věků,
tak neplač a vstaň.
„Rozhlédni se,“
ti potíchu zašeptá do ucha.
Protože tě nechce vidět plakat,
tak utře slzy a pomalu se vytrácí
z tvého světa.
Tvůj zrak padá do prázdnoty a ticha,
kde si začneš vzpomínky vybavovat
a s úsměvem se ukládat
k večernímu spánku.
Než usneš, představíš si,
jak jí na dobrou noc polibek dáš.

TOUHA

ANETA KRÍŽOVÁ, DD ŽATEC

Energii ticha vnímám v nás a nezabrání mi v tom ani čas,
abych vnímala Tvé myšlenky proudící jako čirá voda do sklenky.

Abych cítila to, co vidíš, pohyby mých prstů zrakem řídíš
směřuješ je do neznáma a ústa tvoří panoráma.

A proudící hříšné myšlenky, zabalené do průsvitné halenky
toužící po věcech nepoznaných, sedíme v tichu jen tak sami.

Energii světla vnímám v nás a v krajinách našich těl zas a zas.

Bereme si drze dech a obrazy našich těl na prasklých zdech.

Měníme postupně jejich tvary čisté a jedno je v tom světle jisté,
že proudíme sami do sebe, když rozbřesk na nás zaklepe.

Když hvězdy zblednou závistí a naši touhu pojistí.

V pojišťovně mimo svět, mimo sílu těchto vět,
pak staneme se vesmírem, tryskajícím gejzírem,
který nemá možnost vyschnout, který nelze jen tak vypnout.

Energii touhy vnímám v nás, spalující horko i třesnutí mráz.

A do intimna Tvého těla, já vkládám sebe, jak bys chtěla.

Zamknutí v sobě svými rty, odhalujeme světu naše sny
a svlékáme touhy v očekávání, že budeme stále sami.

I když pocity mám už teď, že stavíme z cihel pevnou zeď,
která ticho, světlo, touhu nepustí, která duše naše vypustí.

Energii stesku vnímám v sobě, i v předbraní k této době,
i v čase, kdy všechno kolem sladce spí, mé myšlenky stále bdí
a utápí se v moři touhy. Já obraz zděděných vlastností jsem pouhý.

I v čase, kdy oči Tvé jsou za oponou.

Příběh Lenky Cingrošové:

Z režisérky profesionální pěstounkou

Lenka Cingrošová, maminka dospělého syna, bývalá režisérka a dnes profesionální pěstounka, vylíčila čtenářům Zámečku svůj příběh o tom, jak pověsila kariéru v mediální branži na hřebík a pustila se do péče o opuštěné děti. Dnes má se svým manželem, Michalem Cingrošem, který pracuje jako televizní a filmový střihač, posláni profesionální pěstounky a za dva a půl roku jim prošlo náručí pět dětí. Proč se k takové změně na prahu padesátky rozhodla? A jak vnímá pěstounskou péči ve srovnání s ústavní? Nejen o tom je její poutavé povídání...

Pracovala jsem dohromady skoro třicet let v České televizi. Jako režisérka jsem se věnovala zejména dokumentárním filmům se sociální tematikou. V té době jsem působila v pořadu Sama doma, vznikalo mnoho různých cyklů, jako například Osudy slavných, cyklus Klíč, dokument Kde peníze pomáhají.

Mapovala jsem neziskové organizace v projektu Pomozte dětem. Hodně organizací se zabývá pomocí dětem v nouzi, natáčeli jsme v dětských domovech, domech na půli cesty, v chráněných pracovištích, měla jsem možnost do problematiky ohrožených dětí detailně nahlédnout.

Měla jsem pocit, že v ČR všichni pomáhají. Působí zde stovky organizací a tisíce lidí, co nadšeně pomáhají všem těmto dětem. Ale na druhou stranu jsem vnímala jako začarovaný kruh to, že děti, co vyjdou z dětských domovů, neumí až na výjimky začít ten reálný život správně. Rozpadávají se jim rodiny, potřebují další podporu od svého okolí. Jejich děti často končí opět v ústavní péči, mnoho z těchto mladých lidí se stává závislými na drogách či alkoholu...

Tak jsem přemýšlela, jak se to dělalo v dřívějších dobách. Dříve se starali o děti bez rodičů známí, sousedi, pěstouni... A to byla pro mě příležitost pro změnu, o které jsem již delší dobu přemýšlela. Před čtyřmi lety jsem se rozhodla přejít od teorie do praxe.

Ukončila jsem svoji televizní kariéru a vybrala si pěstounku na přechodnou dobu. Protože už nám je s manželem přes padesát, tak jsme se rozhodli pro krátkodobou péči, dokud na to máme síly a prostor. My máme dospělého syna, který mnoho let nežije s námi v domácnosti, máme veliký byt, jsme zajištěni, zdraví, máme hodně sil s manželem a vnoučata nejsou v dohlednu, takže můžeme věnovat své síly dětem, které nemají rodiče a lásku.

Oslovila jsem proto OSPD, propojila se s organizací Dobrá rodina a absolvovala školení na pěstouny a zároveň jsem začala pracovat jako chůva, abych si ověřila své fyzické i psychické schopnosti. Já vždy tíhla k dětem, proto

mě zná mí i v rodině v tomto rozhodnutí podporovali. Jako chůva jsem si nastavila laťku poměrně vysoko, měla jsem v péči dvojčátka čtyřikrát týdně po celý den. Bylo to krásné a potvrdilo mi to, že mě ta práce naplňuje, že mi to jde a funguje nám to. Po roce jsem byla vyškolená, schválená a mohla jsem začít. Od té doby třetím rokem aktivně pěstujeme děti. Za tu dobu jsme měli 4 přijetí – 4 různé příběhy. Z toho byla jedna dvojčátka, takže celkem pět dětí prošlo naší náručí.

Kde se vezme dítě?

My jsme zažili tři různé způsoby. Jenom dvě děti jsme si vyzvedávali v porodnici, což je ideální. Zavolali z OSPODu, že si ho máme vyzvednout. V takovém případě musí proběhnout tzv. rychlé předběžné opatření od soudu, na základě kterého smí být dítě předáno přechodnému pěstounovi. Pokud je dítě v nouzi, čili bez péče matky, soud musí rozhodnout takto rychle. Já si ho vyzvedla druhý den.

Další možností jsou kojenecké ústavy. Ty umí přijmout dítě i s maminkou, pokud je například závislá na alkoholu či drogách. Musí nastoupit na detox a léčení, ale stará se přitom střídavě s pečovateli o děťátko. Díky tomu se nepřetrhne pouto matky s dítětem. Znáám několik případů, kdy pěstouni s dítětem ubytovali i neplnoletou maminku, ale takových je minimální množství.

Bohužel častou praxí je to, že maminky řeknou v porodnici, že chtějí i s dítětem do kojeneckého ústavu, ale pak je tam opustí a dítě zůstane samo. V takovém případě dává OSPOD opět podnět k umístění do pěstounské péče na přechodnou dobu a to byl druhý způsob, jak jsme přišli k miminku. Třetí byl nejdramatičtější, kdy jsme brali miminko přímo z rodiny. Odehrálo se tam nějaké drama, bylo to za účasti Policie. Tehdy odvezli dítě do Klokánku a druhý den jsme si ho tam vyzvedli. To bylo z důvodu, že v noci od soudu neseženete rychlé předběžné opatření, tak to šlo přes Klokánek,

ale jinak bychom si přivezli dítě přímo z rodiny.

Dítě na 18 dní

Krásný, i když netypický je příběh o tom, jak může také v praxi fungovat přechodné pěstounství. Maminka cizinka se objevila v překérní situaci, potřebovala pomoci, aby se vrátila i s miminkem z porodnice zpět do své země. Bohužel neměla žádné prostředky. Dítě jsme si proto převzali do přechodné péče, jiné organizace zatím pomohly v hmotné nouzi. Než si maminka vše vyřídila, o dítě jsme se starali 18 dní a za dalších 14 dní mohla i s miminkem odcestovat domů. Tomu říkám krásný příklad té přímé péče, změkčení nějaké krizové situace, která se přihodila, a dítě nemuselo trpět.

Dvojčátka z kojeňáku

Nejprve nám zavolali z OSPODu, ale dítě jsme si nakonec nepřevzali, protože maminka projevila zájem o něj pečovat. Pak se ukázalo, že toho není schopná, z kojeneckého ústavu odešla, děti zůstaly sami. Zde jsme viděli ten rozdíl mezi tím, když byly děti v ústavu a pak u nás. Na tomto místě bych chtěla zdůraznit, že smekám před sestřičkami, které o ty děti pečují, vím, že dělají svoji práci zodpovědně a na maximum, ale prostě ze své podstaty není možné, aby jedna žena pečovala o šest nemluvňat.

My měli doma jen ta dvojčata a byl to mazec – takže více dětí prostě neovládnete. Na to navazuje druhá věc. Kromě citové deprivace přichází tzv. sociální deprivace, která nadělá v dítěti pěknou paseku. Tři měsíce strávily

v kojeneckém ústavu, a to tam s nimi byla částečně maminka (asi 6 týdnů).

Děti v kojeneckém ústavu nechodí ven – sestřička prostě nemůže jít se šesti dětmi na procházku. Já tam chodila čtyři dny, čekali jsme na soudní opatření (nebylo to rychlé) a vzala jsem je na procházku. Vyhrabala jsem tam nějaký zaprášený kočár pro dvojčátka. Údivem dětem lezly oči z důlků, znaly jen tu jednu místnost, maximálně s nimi sestřička chodí po pokoji nebo do sesterny. Když je hezky, dají je v kočárku na terasu – to vidí jen oblohu. Na pokojích je puštěné pořád rádio a vidí stejné hračky. Jdou jíst, protože se v danou hodinu jí, jdou se koupat ve čtyři hodiny i když třeba zrovna spí. Děti se nenaučí vnímat potřeby svého těla, ale vím, že v ústavech to jinak nejde. Když mají nějakou potřebu, začnou plakat, ale sestřičky nemohou uspokojit tu potřebu hned a u každého. Děti to pak vzdají, protože vědí, že se pláčem ničeho nedovolají. To je zvláštní, že tam nikdo nepláče, je tam úplné ticho. Ale teď byly venku a my se později doma radovaly, že nám děti pláčou.

Všechno je děsí

Každý pěstoun musí po převzetí dítěte do 24 hodin k pediatrovi na vyšetření – vydá zprávu a posoudí stav. My si děti přivezli domu, fascinovaly se koukaly na všechno a vše je lekal – kýchla jsem a plakaly. Jak hledí na muže – to je pro ně velká atrakce, protože o muže v kojeneckém ústavu prakticky nezavádíte. Bouchnete přiborem, pustíte vysavač... vše je leká.

Děti jsou vyděšené z dopravních prostředků, takže jsme s nimi jezdili, aby si zvykly na hluk města, bojí se tolika lidí pohromadě... to je jen malý vzorek toho, v jakém vakuu v tom ústavu žijí a jaký šok potom zažijí, když jdou do reálného života.

Při vaření cítí vůně, brala jsem si je s sebou do koupelny, kde uviděly svlečeného člověka.

Učíme je vnímat přirozenost... Známe příběh dítěte, které vyrůstalo do svých pěti let v DD a potom bylo osvojeno. V adoptivní rodině se ta holčička jednou v noci probudila a stála úzkostně u postele náhradních rodičů. Byla v šoku, že vidí, že rodiče spí. Ona myslela, že dospělí lidé nespí, protože když se v DD vzbudila, tak tam byly tety vždy vzhůru. To vše si berou potom s sebou do života, že nerozumí lidem, souvislostem reálného světa, nechápu pravidla rodinného života...

„Překlopení“ z rodiny do rodiny

Mnoho kritiků přechodného pěstounství namítá, že děti prožívají trauma při předávání dlouhodobým pěstounům nebo osvojitelům. Zde bych ráda uvedla, že k tomu vůbec nemusí dojít. Samozřejmě, že v té době může vzniknout na dušičce malý šrám, ale je daleko menší než kdyby bylo do té doby v ústavu. Ráda bych z vlastní zkušenosti uvedla, jak „překlápění“ probíhalo u nás.

Toto překlopení se dá udělat postupně a správně. Nový rodič přebírá nejprve to hezké, jako je krmení, mazlení, hry, a my děláme ty nepopulární činnosti, jako je natahování svetrů přes hlavu nebo šťourání v uších. Vytváříme tak postupně sympatie k budoucím rodičům a pouto tam vzniká postupně. Miminko se za nějaký čas skutečně „překlápí“ na nové rodiče. My jsme tento proces načasovali u 1,5leté holčičky a největší odměnou bylo, když svým novým rodičům na dotaz, zda pojedou za tetou Lenkou, odpověděla NE. Bohužel praxe takový stav někdy neumožní a kvůli průtahům soudu se vztah mezi dvěma rodinami natahuje a dítě pendluje sem a tam. Je to soudce od soudce, kdy po rozhodnutí se čeká různě dlouhou dobu. To je sen každého přechodného pěstouna, aby soud do týdne rozhodl a vydal předběžné opatření.

Ne každý ví, co je Rychlé předběžné opatření soudu. Jedná se o předběžné opatření dle

§452, zákona o zvláštních řízeních soudních a znamená, že soud musí rozhodnout do 24 hodin od jeho podání. Mohou ho podávat pouze pracovníci OSPOD v nejzávažnějších případech jako je týrání, zneužívání, pokud je dítě bezprizorní (bez domova), apod. Toto opatření může v praxi dobře posloužit jak při předání dítěte z kojeneckého ústavu přechodnému pěstounovi, tak následně z péče přechodné k trvalému pěstounovi.

Sama jako pěstounka zastávám názor, že by toto přechodné pěstounství mělo trvat co nejkratší dobu. My pořád voláme na OSPODy a soudy, aby se to hýbalo, my jsme arbitr toho dítěte a chceme, aby co nejrychleji šlo k finální náhradní rodině. Spolupracujeme s institucemi, zajišťujeme všechna pojištění a doklady. Usnadňujeme a urychlujeme práci OSPODu s cílem, aby se děti co nejdříve předaly do finální rodiny. Jako všude je to o lidech. Velmi záleží na pracovnících OSPODu, jak pružně reagují a v daném případě se angažují. Druhou klíčovou osobou je soudce. Tam to drhne, a bohužel zde se to táhne někdy až na ten rok. Bohužel pozice rodinného práva v soudnictví není v hierarchii na vysoké úrovni, a proto mohou vznikat problémy.

ASOCIACE DÍTĚ A RODINA

Asociace Dítě a Rodina je sdružením více než 60 neziskových organizací působících v oblasti náhradní rodinné péče a péče o ohrožené děti. Svými aktivitami naplňují přání, aby každé dítě mohlo vyrůstat v rodinném prostředí. Pomáhají především ohroženým dětem, které se ocitly v obtížné životní situaci.

Asociace rovněž usiluje o to, aby se zvýšilo povědomí o náhradní rodinné péči a náhradní rodiny získaly společenské uznání a vyšší prestiž. Více informací o činnosti organizace na www.ditearodina.cz

Vzkaz čtenářům Zámečku

Mám velkou radost z toho, že mi redakce Zámečku umožnila sdílet své poselství i dovnitř dětských domovů a k zaměstnancům v ústavní péči. Mým přáním je, abyste přijali naši funkci a pochopili, že opravdu nejsme proti vám, jako lidem pracujících v systému ústavní péče. Například velké sourozenecké skupiny, těžce postižené děti, to jsou příběhy, které putují do DD. My si vážíme všech těch, co tam pracují, ale pro dítě je daleko větším benefitem, když mají jednu stálou osobu trvale pečující a bylo by pro nás krásné, kdyby nás ústavy respektovaly a přijaly. My nechceme s nikým bojovat, ale chceme dosáhnout toho nejlepšího pro děti. Myslím si, že se to v mnoha případech už děje, ke mně se v kojeneckém ústavu chovali moc pěkně. Pokud by byla vůle uspořádat setkání či konferenci zástupců ústavní péče s pěstouny s výměnou zkušeností a názorů, jak současný systém vylepšit, byla bych za to velmi vděčná!

Lenka Cingrošová

Děkujeme za zprostředkování rozhovoru Roman Hruža Agency. V případě zájmu o navázání kontaktu s Asociací Dítě a Rodina nebo v případě vašich dotazů či názorů k dané problematice můžete kontaktovat Romana Hružu emailem: roman.hruza@rha.cz

Správná pětka V AKCI

Holky z Čeladné likvidují pozůstatky zimy...

...a taky podzimu. Listí je na Myšinci vždy dost.

Marek z Liptálu pomáhal složit „pivní set“ a pak dohlédl na zlikvidování krabice. Jako ohnivěc.

Maká se i v kuchyni, aby se pracanti po šichtě dobře najedli. Kristýna z Býchor se Sašou z Příbora vaří kulajdu, příborská Martina, jak je jejím zvykem, strouhá okurku.

A kdo celý víkend pracoval, mohl si v lese ulovit zajíčka. Tak jako Bruno a Robert z Fulneku.

Strejda Radek z DD Krupka vytvořil v domově s dětmi **galerii výtvarného umění**

Byl jsem osloven redakcí časopisu Zámeček, abych přispěl do dalšího vydání příspěvkem týkající se výtvarné tvorby dětí z dětského domova v Krupce Libušín. Velice rád tuto nabídku přijímám, neboť mám velkou radost, že si naši společné tvorby někdo všimnul a můžeme se pochlubit i ostatním dětem a třeba je i inspirovat.

Nežli se dostaneme k samotným dílům, dovoluji mi, abych v krátkosti popsal, jak jsem se k malbě a kresbě s dětmi dostal. Předem musím říct, že nejsem žádný malíř a myslím, že jím nikdy ani nebudu. Výtvarná výchova pro mě byla vždy tak trochu neprobádanou oblastí, do které jsem neměl odvahu vstupovat. Až výtvarný kurz na vysoké škole UJEP v Ústí nad Labem, který proběhl ve Svoru, mi ukázal, že výtvarná výchova není jen samotná malba štětcem a hra s barvami, ale dá se uchopit z několika směrů. A tak jsem měl možnost vyzkoušet bodypainting (malba na tělo), savování, frotáž, muchláž, malbu uhlem, enkaustiku, fénování, kresbu perem, prostorovou tvorbu atd.

postupně začal předávat dětem u nás v DD Krupka. A tak se rodila první velká díla. Začínali jsme bodypaintingem, který děti velice bavil, protože malovat si téměř na holá těla pro ně bylo opravdovým zážitkem a výsledek byl velice zajímavý. Využil jsem nadšení dětí a vedl je k dalším technikám, z kterých vyšly velice pěkná díla. Z naší rodinné buňky se postupně stala téměř galerie výtvarného umění, na kterou jsou děti patřičně hrdé a svá díla si hlídají jako oko v hlavě.

Myslím, že pokud s dětmi pracujete, něco tvoříte, stále něco vymýšlíte, zapojujete je do sportovních, kulturních a poznávacích aktivit, nemají děti šanci, aby se nudily a vymýšlely všelijaké lumpárny. Navíc mohu potvrdit, že s takto „zaměstnanými“ dětmi se pracuje vychovateli mnohem lépe. Vždy musím být připraven na otázku „Strejdo co budeme dneska dělat?“ I v měsících, kdy není počasí příliš nakloněno venkovním aktivitám, se dá s dětmi udělat kus dobré a zajímavé práce, což dokládám fotografiemi některých našich výtvorů.

Na závěr bych chtěl poděkovat našemu panu řediteli Radovanovi Konečnému za podporu a důvěru, kterou jsem dostal a mohu do budoucna uvažovat o dalších projektech.

Všechny Vás zdraví 5RB DD Krupka

Antistresové omalovánky (Dominika Pilzová)

a strejda Radek

Obraz z provázků (Libor Dunka, Jakub Gažák, Emil Machurka)

Prostorová tvorba – obraz „Black end white“ (Emil Machurka, Jakub Gažák, Libor Dunka, Julián Meszároš, Marie Miková, Dominika Pilzová)

Stříbrná vejce - modrá mozaika (Dunka, Emil Machurka)

Bodypainting (Alex B. a Julián M.)

Dívka v dešti (Libor Dunka)

Bláznivý svět médií

očima šéfredaktora webu Zámečku Franty

Ve světě se dějí věci, i v tom domovském. Zvlášť, když si o nich čtete v novinách a na internetu. A když vše sledujete na Nově, to je teprve nářez. Někdy se člověk nestačí divit vlastním očím a uším, náš specialista na média Franta proto vše uvádí na pravou míru.

HANKA KYNCHOVÁ ZAŘÍDILA NEMOŽNÉ! DĚTI Z DĚČÁKU V HUMPOLCI TANČILY V MUZIKÁLU ALENKA V KRAJI ZÁZRAKŮ

(www.aplausin.cz, 3. 4. 2017)

Účastnit se projektu Hanky Kynchové. Hejbejte se a zpívejte se může mimořádně vyplatit. Obzvlášť, když se vám podaří zvítězit v některé z kategorií. Svě o tom ví v DD Humpolec, jehož tanečníci to díky muzikálu dotáhli až na pódium Divadla Hybernaria. Před vyprodaným hledištěm zažily děti svých deset minut slávy.

Tleskali jim nejen lidé v hledišti, ale i slavné osobnosti na jevišti. Například Martina Pártlová, Ivana Korolová, David Gránský či Bořek Slezáček. Kdo ví, třeba si mezi mladší generací našli své budoucí kolegy, s nimiž ovládnou tuzemská a třeba i zahraniční prkna, která znamenají svět.

Alenka v kraji zázraků

„OŠKLIVÉ KAŠÁTKO“ SE STALO TVÁŘÍ ORIFLAME

V DD Sázava. Selfie Veroniky Kašákové s dětmi nesmí během návštěvy dětského domova chybět

Jestliže v médiích poslední dobou narazíte na pěknou tvář s nádherným úsměvem, s největší pravděpodobností půjde o bývalou finalistku České Miss Veroniku Kašákovou. Dívám se na televizi, Kašáková. Koupím si noviny, Kašáková. Spustím internetový prohlížeč, odkaz na rozhovor s Verčou Kašákovou. Otevřu ledničku...ne, tam není. Leda by se nechala vyfotit na energifák, jogurt nebo párky. Příběh slečny, která vyrůstala v DD Vysoká Pec, se šíří Českem jako lavina. A právem. Přece jen, je to hezká holka a její životní příběh je vskutku zajímavý. I díky tomu se nedávno stala tváří švédské kosmetické společnosti

Oriflame. Zarazila mě jedna věta v rozhovoru s Veronikou na webu www.flowee.cz: „Trpěla pocitem méněcennosti a myslela si o sobě, že je ošklivá.“ Mít plnou republiku takhle ošklivých holek, cítil bych se jako v ráji. Verča nemá jen krásnou postavu, ale i duši. Ráda kouzlí úsměv na tváři dětem v domovech, které pravidelně navštěvuje. Díky za to!

V DĚTSKÉM DOMOVĚ V SEDLCI-PRČICI HOŘELY POKOJE

(Příbramský deník, 3. 3. 2017)

Pokoj zničený požárem

Foto: Blesk.cz

Hasiči Středočeského kraje začátkem března vyjžděli k požáru Dětského domova Sedlec-Prčice. Plameny způsobily škodu zhruba za 3 000 000 Kč. Zaměstnancům ani dětem se naštěstí nic nestalo. Dle policie to vypadá, že oheň vznikl úmyslně.

Kontaktovali jsme ředitele zařízení, zdali by se chtěl k události vyjádřit. Mile nám vysvětlil, že by to raději nerozpítvával, a to hlavně vzhledem k stále probíhajícímu vyšetřování. Chápeme, respektujeme. Držíme palce při rekonstrukci pokojů a přejeme všem našim čtenářům co nejméně podobných zážitků.

SMUTNÝ PIANISTA

(Pořad 168 hodin, 30. 3. 2017)

Robert Ferenc - pianista

Říká se, že čtvrté místo nikdy nepotěší, jen zklame. V případě Roberta Ference zklamání nehrozí, přestože v soutěži Pianista roku 2017 skončil těsně pod stupni vítězů. Je to úspěch jako hrom, kterého dosáhl s vlastní skladbou Armageddon. Porotu i posluchače zaujal hrou z paměti, bez not. A také životním příběhem. Robert totiž hudbou komunikuje a vyjadřuje skrze ni své pocity, které prožíval během pobytu v dětském domově i po odchodu z něj. Sál si na dno. Strach, úzkost, beznaděj... Dokonce skončil na ulici a půl roku bydlel pod mostem. Díky lásce k hudbě se však dokázal vrátit do života. Dnes žije u pěstounů a na jídlo si vydělává hraním na piano. Zatím je jeho koncertním sálem Masarykovo nádraží v Praze, ale možná si už brzy splní sen a doprovodí při zpěvu Lucii Bílou. „Držím ti palce! Doufám, že se jednou potkáme,“ vzkazuje nadanému muzikantovi několikanásobná česká slavnice.

František Berger

DD CUP: Dlažkovice nadále vládnou stolnímu tenisu

Dobrá zpráva pro všechny sportovní nadšence, Dětský domov Cup je zpět! Ročník 2017 odstartoval v březnu turnajem ve stolním tenise. Do Prahy přijelo zabojovat o zisk důležitých bodů osmadvacet týmů. K nejsledovanějším domovům patří Dlažkovice a ostravská Vizina, které se v předchozích dvou letech utkaly ve finále vždy se stejným výsledkem – vítězným pokřikem zástupců Dlažkovic.

Tak co letos? Vystaví těmto týmům někdo stopku třeba už v základní skupině, nebo se již potřetí v řadě staneme svědky Ústecko-Slezské přetahované o krále stolního tenisu? „Dneska to na finále nevidím,“ hlásá ostravským přízvukem vychovatel Tonda. Že by skromnost, anebo lehká nedůvěra vůči svým svěřencům, mezi kterými chybí tahoun z minulých ročníků? No, Tondo, třeba Vás děti mile překvapí...

SOUBOJ O KAŽDÝ BOD

Průběh základní části turnaje začíná poodkrývat, kdo může pomýšlet na postup a kdo se naopak bude muset smířit s umístěním ve spodní části tabulky. Přetahovaná mezi dětskými domovy z Jablonného v Podještědí a Kašperských Hor patří mezi nejnapínavější klání dopoledne. Nakonec se z těsné výhry 4:3 na sety radují děti z Jablonného. Jen dva týmy dokázaly profrčet svou skupinou bez jediného

zaváhání. Že neuhodnete, komu se to podaří-lo? Pardubicím a Dubové? Prčicím a Znojmu? Karviné a Nepomuku? Ale kdeže, přečtěte si znovu první odstavec a máte jasno.

Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Pche, s tímhle klišé na domovské děti nechodte. Tady vládne touha nejen po medaili, ale taktéž po co nejlepším umístění. Každý bodík navíc může mít v konečném součtu cenu zlata, takže je úplně jedno, jestli usilujete o 1.-16., nebo 17.-28. místo. Hlavní je nic nepodcenit a bojovat až do konce. Svě o tom ví například účastnice z DD Tachov, která dává soupeřům zabrat i pochroumanou rukou. „Soustředím se na hru, takže bolest tolik nevnímám.“ Holka, z tebe by si měl vzít příklad Tomáš Rosický...

Favorité turnaje nezaváhali a proboujvali se mezi čtyři nejlepší týmy. Od finále je nyní dělí jedna výhra. Vizina musí zdolat Ústí nad Labem, Dlažkovicím stojí v cestě Karviná. „Severní Terasa? Tohle je asi naše konečná,“ zalekli se Ostraváci rozjetých protivníků. „Nečekal jsem, že letos znovu dojdeme tak daleko. Snad zvládneme i semifinále,“ doufá Jirka z Dlažkovic. Oba duely nabízí parádní podívanou; a přestože k tomu Ústí i Karviná přistupují zodpovědně, nakonec vítězů zkušenosti. Stejně jako loni a předloni, ve finálovém kole se spolu utkají Dětský domov Ostrava – Vizina a Dětský domov Dlažkovice. „Už dvakrát jsme je dali, ale nevěříme, že to letos vyjde znovu. To nemůže klapnout,“ vzpomínávají se z postupu obhájci.

ODVETA

Finále nabízí asi nejvyrovnanější průběh hry z celého dne. Nerozhodli chlapci, nerozhodla děvčata, a tak o nejcennější trofej musí válčit smíšené dvojice. Slezané vedou, Češi vyrovnávají. Dlažkovice jdou do vedení, Ostrava vyrovnává. Zhruba po půlhodinové tahanici známe vítěze! Vizině zase o malinkatý kousek trofeje uniká, už potřetí. Dlažkovice si připisují důležité vítězství a v celkovém pořadí DD CUPu 2017 získávají komfortní náskok před ostatními.

CELKOVÉ POŘADÍ

1 DLA	Dlažkovice
2 OSV	Ostrava Vizina
3 UST	Ústí nad Labem ST
4 KAR	Karviná
5 CEL	Čeladná
6 PCE	Pardubice
7 NOV	Nová Ves u Chotěboře
8 JAB	Jablonné v Podještědí
9 ZNO	Znojmo
10 SED	Sedlec Prčice
11 KAM	Česká Kamenice
12 SLA	Cheb a Horní Slavkov
13 MAR	Mariánské Lázně
14 LIS	Lipová u Šluknova
15 POC	Dolní Počernice
16 BYCH	Býchory
17 KRO	Krompach
18 TAC	Tachov
19 LAN	Dolní Lánov
20 KAH	Kašperské Hory
21 NYM	Nymburk
22 RAD	Radkov Dubová
23 LED	Ledce
24 KLA	Klánovice
25 PYS	Pyšely
26 NEP	Nepomuk
27 PLZ	Pízeň
28 MAS	Mašťov

Díky vzájemné spolupráci s počernickým domovem jsou v hale přítomni zástupci Dukly Praha. Mladí fotbalisté a fotbalistky poměřují síly ve stolním tenise se zájemci z řad děcá-

ků. Na vyhlášení výsledků přichází i známější tváře: obránci Patrik Preisler (FK Dukla Praha) s Michalem Jeřábkem (FK Teplice) a tisková mluvčí pražského klubu Kristýna Kratochvílová.

Předávání cen, společné fotografie a konec. Na viděnou za pár dní na Memoriálu Lucie Hanušové, který ale proběhne po uzávěrce

jarního čísla Zámečku. Výsledky tak můžete sledovat na webu www.ddcup.cz a na facebooku (Dětský domov cup, Časopis Zámeček, Přiznání Dětských Domovů).

František Berger

**DĚTSKÝ DOMOV CUP POŘÁDAJÍ 1. SPORTOVNÍ
A DĚTSKÝ DOMOV DOLNÍ POČERNICE.**

Teď to nepokazit a budu slavnej...

Žádný dělení, prostě ho sním sám!

Když zrovna nehrajeme, tak se fotíme do Zámečku.

EGMONT
Publishing

ČD České dráhy

ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA
VNITRA ČR

TTSTAR-SHOP.CZ

Všechny výsledky se musí řádně zapsat.

Uff, mám ho!

Finále odstartoval duel mezi mladšími chlapci

O vítězi rozhodly až smíšené dvojice.

Zatímco redaktor a fotograf dřel jako kůň, šéfredaktor Lukáš balil holky z Mašťova.

Turnaj zvládnou levou zadní...

Klasiku jsme si užili

v operní verzi

Leoš Janáček, Liška Bystrouška, Filharmonie Brno; to jsou názvy, se kterými se děti moc často nesetkávají.

Proto panovala u dětí z Dětského domova Uherský Ostroh nejistota a obavy, co je čeká, když odjížděly do Brna na koncert.

Milé a příjemné překvapení bylo, jakým způsobem byla opera Příhody lišky Bystroušky zpracovaná. Za padesáticenným sborem Filharmonie Brno byla promítaná videoprodukce animované pohádky Liška Bystrouška. Operní pěvkyně v kostýmech lišky a lišáka ohromily svým sopránem, který doplnil dětský koncertní sbor. Koncertem provázel moderátor Ondřej Havlík, dvojnásobný mistr ČR v beatboxu, a zasloužil si aplaus za ukázkou svého umění.

Pro děti nevšední, zajímavý, přínosný zážitek, který je určitě obohatil po všech stránkách. Pokud pojedou příště na podobný koncert, nemusí se ničeho bát, i vážná hudba může zaujmout mladé lidi.

DD Uherský Ostroh

Florbalový turnaj vyhrál VÝCHOVNÝ ÚSTAV HOUSTOŇ

Devátý ročník Celostátního florbalového turnaje dětských domovů je minulostí. V neděli 2. dubna se utkaly vítězné týmy obou kvalifikací: VÚ Hostouň, DD Žatec, DD Severní Terasa, DD Duchcov A, DD Melč, DD Česká Kamenice, DD Jablonec nad Nisou, DD Horní + Dolní Čermná. Turnaj zaštil hejtman Ústeckého kraje pan Bubeníček, spolu s DD Střekov Ústí nad Labem pořádal UJEP Ústí nad Labem.

Některým z chlapců přispěli rodiče, někteří si Celý turnaj se nesl v radostné atmosféře. Týmy byly velmi vyrovnané, hrály fair play a žádné velké úrazy nás nepotkaly. Letos vyhrál opět VÚ Hostouň, druhé místo obsadil DD Severní Terasa Ústí nad Labem – velké překvapení turnaje a svou velkou bojovností a pílí si třetí místo vybojoval DD Horní + Dolní Čermná.

z VÚ Hostouň. Nejlepším brankářem byl vybrán rozhodčími Denis Sivák z DD Žatec.

Velké poděkování patří celému realizačnímu týmu a hlavně paní ředitelce.

DD Střekov

Nejlepším střelcem se stal Martin Gunitš

Zažili jsme pohádkový apríl

Jelikož nám „aprilové“ počasí přálo, vydali jsme se dne 1. 4. nejdříve směr Dolský mlýn, abychom se podívali na místo, které posloužilo k natáčení mnohých filmů s pohádkovou tematikou.

Mezi ty nejznámější pohádky jistojistě patří Pyšná princezna, ve které je mlýn ještě plně funkční a je v ní záběr na celé stavení i s náhonem. Později se už ve velmi zchátralé podobě objevil v řadě dalších filmů jako Peklo s princeznou, Ztracený princ, Čertova nevěsta, Pravý rytíř. Nám však zchátralý stav nevalil, jelikož máme dost vlastní fantazie, abychom si dokázali představit scénu ze „mlejna“, která začala hláškou „Poznávám tě jasná“. My jsme sice královské zbrojnoše do pytlů na mouku neházeli, ba ani princeznu Krasomilu a krále Miroslava nepotkali, ale stejně nás toto místo, které má své „genius loci“, učarovalo.

Slíbili jsme si, že se sem opět

vrátíme, tentokrátě však za účelem úklidu „bordelu“, který tam zanechali rádoby turisté, a kteří svým nevychováním kazí celkový dojem z pohledu na jednu z krás Národního parku České Švýcarsko.

Při cestě zpět jsme se zastavili v obci Jetřichovice, kde jsme se byli podívat na T. G. Masarykem v roce 1927 založenou, tajuplnou, dětskou ozdravovnu respiračních onemocnění, a hlavně na další, námi vyhlášený, turistický cíl, kterým není nic jiného než Mariánská skála, Vilemínina stěna a Rudolfovův kámen. Je to sice výzva, ale my to dáme.

Naše putování jsme zakončili návštěvou restaurace Stará

hospoda v Doubici u Krásné Lípy, respektive jejího přílehlého areálu, který je plný skulptur pohádkových bytostí a stavení, které jsme doposud mohli spatřit jen ve filmech. Zde jsme se doslova a do písmene vyřadili!!!

Pohodový to byl den, jen co je pravda, slunce bylo nejen na obloze, ale i v našich duších.

Děti + strejdové Dejw a Aleš

Turisti z DD:

VYŠLÁPLI JSME SI NA HRAD

Jelikož se již objevilo první jarní sluníčko, chtěli jsme odhodit zimní deprese za záda a udělat něco pozitivního pro naše mladá a hezká těla. No a co by to asi tak mělo být? No přece túúúrka. Protože se velmi rychle blíží turistický sraz dětských domovů, kterého jsme se letos stali pořadateli, je to pro nás velká výzva. Musíme odkrokovat všechny trasy, kde potom povedeme naše velké kamarády z ostatních dětských domovů.

Takže tentokrát padl los na hrad Lukov a odtud do ZOO Lešná. Na trasu jsme vyrazili v malém počtu, pouze čtyř dětí – Jirka, Luboš, Michal a Monika + teta Milu. Ostatní děti byly na lepším. Počasí nám přálo, túra byla bezva a nenáročná, takže jsme všichni byli v poho.

Domů jsme se vrátili v pořádku, koblížek a zmrzlina nám byly útěchou. Takže se již těšíme na další turistikování.

Jirka, Luboš, Michal, Monika a teta Milu

KLÁRA SPILKOVÁ

potěšila šekem i občerstvením

Datum 1. 3. 2017 se pravděpodobně zapíše našim dětem do paměti, na Racek totiž přijela nejlepší česká golfistka Klára Spilková! Tato 22letá, krásná a talentovaná hráčka Ladies European Tour se projevila velmi sympaticky, čímž na sebe okamžitě strhla pozornost všech dětí. Předala našemu domovu šek na 86 766 korun. Tato částka byla utržena z prodeje tří bagů, s nimiž golfistka hrála loni na LOH v Riu de Janeiru. Navíc sebou přivezla občerstvení v podobě nejrůznějších dobrot pro děti.

Při předávání šeku byly také přítomny paní Hana Kovářová – ředitelka marketingu Raiffeisenbank a paní Maria Stilerová – hospodářka a členka výboru České golfové federace. Golfistka byla nadšená ze zájmu dětí o golf, a hlavně o sport celkově. Děti byly až překvapivě zvědavé a Kláře kladly velmi zajímavé dotazy, například, jak se vyrovnává s nervozitou před

turnajem a kolik má soupeřů... Každé z dětí projevilo zájem si golf vyzkoušet pod dohledem naší přední golfistky, a tak Klára přislíbila návštěvu Konopiště, anebo nedalekého Čertova břemene.

Po předání štědrého sponzorského daru provedly děti Kláru po domově, aby jí ukázaly, jak zde žijí. Velmi akční byla zastávka v naší malé tě-

locvičně, kde Spilková ukázala svou sportovní kondici, když přijala výzvu k přeskokům přes švihadlo...

Naše velké díky tímto patří Kláře Spilkové, celému jejímu týmu a také partnerům golfistky – Raiffeisenbank a České golfové federaci!

DD Racek (Benešov)

KLÁNOVIČTÍ SE BAVILI na bobové dráze i v korunách stromů

Jednička z klánovického domova společně s bývalými klienty a další dva chlapci ze třetí rodinné skupiny zažili nádherné jarní prázdniny.

Celá krásná série dní se odehrála v Lipně nad Vltavou, které skýtalo tolik možností, že by se jinde jen obtížně nacházely. Díky tomuto a termínu z kraje února děti

zažily ty správné prázdninové grády. V neposlední řadě nám šestidenní pobyt umožnil rozpočet našeho domova, ale především nám celé ubytování zaplatila Nadace Naše dítě, za což bychom rádi moc poděkovali.

V Lipně panovala ta pravá nefalšovaná zima, děti si krásně několik dní zalyžovaly, nebo

se to právě tady naučily. Dále jsme navštívili místní moderní aquapark, stezku v korunách stromů, hopsárium, bobovou dráhu, stravovali se v pěkných restauracích a jiné. Také ubytování v apartmánech bylo příjemné.

Zažili jsme opravdu skvělý týden plný legrace a zážitků. Zdraví a plní dojmů jsme pak všichni odjeli vlakem domů.

DD Klánovice

Ježíšek přiletěl z Německa

Jana Diesner, bývalá klientka našeho domova žijící v Německu, zorganizovala sponzorskou akci pro děti v domově. Tato akce pokračovala předáním vánočních dárků každému z dětí.

Malé děti dostaly krásné hračky. Jarda, coby nastávající kuchař, obdržel kvalitní nůž a kuchařský rondon. Větší děvčata se radovala z věcí do výbavy. Tyto dárky velmi překvapily nejenom děti.

Mockrát děkujeme všem zúčastněným rodinám v Německu.

DD Vrchlabí

Pololetní prázdniny plné ZIMNÍCH RADOVÁNEK

Volné dny a krásné počasí vybízely k lyžování, a tak jsme neváhali a společně s dětmi odjeli do SKI areálu Svatá Anna na lyžování.

Na děti čekala na Svaté Anně 300 metrů dlouhá sjezdovka. Děti měly možnost vyzkoušet své dovednosti na lyžích, ale i na snowbordech. Ti, kteří nelyžovali, měli možnost vyzkoušet svoji odvahu na bobech či lopatách. Odvážní lyžaři využili tras sousedního motokrosového závodiště. Na boulicích a skocích se vydováděli.

Jsme strávili na sjezdovce, se dvě děti naučily sjet sjezdovku a zvládly i úskalí vleku. SKI areál Svatá Anna nabídl nízké ceny, krátké čekací doby a hlavně přátelské domácí prostředí. Lyžování na Svaté Anně pak bylo pro naše děti z DD stejně hodnotným zážitkem jako ve velkých areálech.

DD Hora Svaté Kateřiny

Za velký úspěch považujeme, že během dvou dnů, které

Když člověk chce, tak DOKÁŽE MNOHO

Tak nějak začínala beseda s handicapovaným sportovcem Richardem Štěpánkem, který přijel do našeho domova, aby dětem vyprávěl o závodě, kterého se zúčastnil. V roce 1999 měl

těžkou autonehodu, při které přišel o svoji levou ruku.

Za účelem zviditelnění sportu hendikepovaných se přihlásil na start nejdelšího MTB ultramaratonu bez zabezpečení – 1000 Miles Adventure. A právě o tomto závodě dětem vyprávěl. Děti si na tuto besedu pozvaly i své spolužáky a vyučující ze školy. Zajímavou besedu si nenechal ujít ani pan ředitel ZŠ Kašpárek, paní učitelka Popelková a paní vychovatelka ŠD Kašpárková.

Myslíme si, že poutavým a strhujícím vyprávěním oslovil všechny přítomné.

DD Hrotovice

Se zimou jsme se loučili na horách

Jarních prázdnin využíváme pravidelně k odjezdu na hory. Letos jsme si vybrali obec Loučná nad Desnou, penzion Domeček. Krásné prostředí Jeseníků a v něm zasazená chata v zámeckém parku nám byla dobrým místem k odpočinku a oddechu. Z ní jsme vyráželi na blízký lyžařský svah, či pro zájemce na výlety po blízkém okolí.

Každý si mohl vybrat, jak se svým časem na horách naloží. Lyžaři byli vděční za kvalitně připravenou sjezdovku a výletníci si zase pochvalovali krásu jesenícké přírody a také počasí, které nám letos přálo. Dostatek čerstvého horského vzduchu, horské sluníčko a vcelku plně nabitý program si od každého vyžádal část jeho energie a snahy. Odměnou za

tuto pílí nám byla příjemná chata k odpočinku, výborná domácí kuchyně a vlastně i to, že jsme se i tento rok podívali na naše moravské kopce.

Při návratu převládala spokojenost, únava a u některých i těšení se na další zimní sezónu.

DD Litovel

Naše srdce se otevřela pro děti z Polska

V rámci projektu „Otwarte serce dzieciom“ navštívily Budišov v lednu děti z polského dětského domova v Kuźni Raciborskiej. Po aktivitách projektu, které proběhly na podzim v Polsku, jsme i my měli možnost prezentovat město, ve kterém žijeme, a zázemí našeho dětského domova.

Kolegové z Polska nás zaskočili zimním termínem návštěvy, přichystaný letní program jsme tak museli přizpůsobit.

Na úvod nás pan Poljak provedl Muzeem břidlice, děti čekal výklad v češtině i polštině (děkujeme). Po krátké procházce Budišovem přišla na řadu prohlídka obou budov dětského domova. Děti z Polska překvapila budišovská zima a sníh, ale největší zájem měly nakonec o pokojíčky a hračky našich dětí.

Po obědě na Davidově mlýně

j jsme se přesunuli do sportovní haly, kde strejdové dětem připravili sportovní aktivity, florbal a volejbal, kterými jsme se bavili až do konce akce.

DD Budišov nad Budišovkou

Námořníci Z TUCHLOVA loď NEPOTOPILI

Ke konci března jsme vyrazili s dětmi směr vodní dílo Všechlapy, kde na nás čekal strejda Karel se svými modely na dálkové ovládání. Děti si tak mohly vyzkoušet, jaké to je stát se kormidelníkem závodního člunu, nebo se dozvědět některé zajímavosti o modelařině.

Zprvu se všichni ostýchali, jako první se odhodlala Jarka. Vyzkoušení citlivosti plynu zatočení doprava, doleva a loďka svištěla po vodě, jako by ji řídil zkušený mořský vlk. Počasí nám přálo, dokonce i vítr byl na naší straně a tvořil na hladině vody jen nepatrné vlnky. Mezitím se již tvořila fronta, kluci se přece nenechají zahanbit, a tak se rozhodli, že to také zkusí. Kola na vodě střídaly osmičky. Jezdilo

se dopředu i dozadu. Za asistence strejdy Karla si zařídili i naši nejmenší.

Jak se blížil čas odchodu, v baterii modelu ještě zbývalo dost energie, a tak přišel na řadu zatěžkávací test přeplutí Všechlap tam a zpět. Zde nás ale potrápily větší vlny, které nárazem sundaly kryt lodě a ten tak zůstal uprostřed vodního díla. Nic se ale nestalo, člun bezpečně dorazil

do přístavu a záchranná mise pro krytku na kraji hráze byla úspěšná.

Po návratu na domov jsme rozdělali oheň a opekli si buřty.

DD Tuchlov

Kdo NEJEL na hory, ŘÁDIL v aquaparku

Uplynulo několik dní od zimních prázdnin, přehouplo se 1. pololetí školního roku 2016/2017 a na naše děti čekaly jarní prázdniny. Některé děti odešly do rodin ke svým blízkým, jiné odjely na hory, aby se naučily nebo zdokonalily v lyžování a vyzkoušely si zimní sporty.

Zprvu se všichni ostýchali, jako první se odhodlala Jarka. Vyzkoušení citlivosti plynu zatočení doprava, doleva a loďka svištěla po vodě, jako by ji řídil zkušený mořský vlk. Počasí nám přálo, dokonce i vítr byl na naší straně a tvořil na hladině vody jen nepatrné vlnky. Mezitím se již tvořila fronta, kluci se přece nenechají zahanbit, a tak se rozhodli, že to také zkusí. Kola na

vodě střídaly osmičky. Jezdilo se dopředu i dozadu. Za asistence strejdy Karla si zařídili i naši nejmenší.

Jak se blížil čas odchodu, v baterii modelu ještě zbývalo dost energie, a tak přišel na řadu zatěžkávací test přeplutí Všechnap tam a zpět. Zde nás ale potrápily větší vlny, které nárazem sundaly kryt loďe a ten tak zůstal uprostřed

vodního díla. Nic se ale nestalo, člun bezpečně dorazil do přístavu a záchranná mise pro krytku na kraji hráze byla úspěšná.

Po návratu na domov jsme rozdělali oheň a opekli si buřty.

ZÁCHRANÁŘ S POPLETOU učili děti ošetřovat zranění

Už počtvrté za dětmi přišel medvídek Popleta a sněhuláček Záchranář. Pro rozhybání hlaviček si spolu s nimi zazpívaly děti písničky, které snáz pomohou zapamatovat si telefonní čísla záchranných složek – 150, 155, 158.

Také jsme si procvičili dopravní značky a děti se dozvěděly, jak ošetřit zranění, která se nám mohou přihodit při jízdě na kole. Mezi méně závažná zranění patří odřenina při pádu z kola. Mohou se ale vyskytnout i daleko závažnější poranění, jako je otevřená zlomenina nebo otevřený pneumotorax.

Děti si vyzkoušely, jak zafixovat otevřenou zlomeninu nebo jak ošetřit již zmíněnou otevřenou ránu v hrudníku, a vědí, jak vyrobít poloprodyšný obvaz téměř z ničeho. Někteří se opět zapojili jako figuranti v podobě zraněného nebo záchranáře.

Toto školení bylo zatím poslední v řadě, ale k naší nemalé radosti přislíbila paní Černochová, že již připravuje 5. díl. Budeme se těšit, protože každá z těchto ukázek a informací může někomu v nesnázích pomoci nebo dokonce zachránit život.

DD Prostějov

RECYKLUJ mobily, POMŮŽEŠ dětem

Začali jsme spolupracovat na projektu pana Radomíra Kišace z Protivína s názvem „Recykluj mobil.cz“. Podstatou tohoto projektu je to, že vybíráním starších nefunkčních i funkčních mobilních telefonů vzniká možnost, že každý klient dětského domova může získat bezúplatně funkční mobilní telefon se SIM kartou.

Hned prvním velkým krokem při spolupráci na tomto projektu byla první várka mobilních telefonů se SIM kartou dokonce předplacenou na 150,- Kč, které byly rozdány těm dětem, které mobil nevlastnily. Zároveň jsme jako

dárek získali krásné obaly na mobily.

Chtěli bychom panu Kišacovi moc poděkovat a doporučit všem lidem, kteří mají doma starší nepoužívaný telefon, aby ho s pomocí projektu

„Recyklujmobil.cz“ odevzdali a nechali zrecyklovat. Přinese to užitek nejen jim, ale také firmě pana Kišace i nám!

Děkujeme!!!

DD Žichovec

Naši se mezi misty 8-BALLU neztratili

Na konci ledna proběhlo v Maple Pool Club Pardubice Mistrovství republiky juniorů v kulečnickové disciplíně 8-Ball, kde se utkalo 25 nejlepších juniorských hráčů ČR. Tři sourozenci Kováčovi – Erika, Valérie a Vítek, které hrají pod klubem BC Metropol ČB, nás skvěle reprezentovali, i když jim do party chyběl nemocný Martin Schönkypl.

Díky pravidelné přípravě, dřině a času dětí i trenérky Evy Maškové jsou tak hráči schopni důstojně obstát v konkurenci, nebo se v ní alespoň neztratit.

Vzájemné duely, které určil los, byly mnohdy nemilosrdné, ale i možný neúspěch hnal každého paradoxně kupředu, učil a ukazoval, jak být soustředěnějším i taktičtějším třeba hned v dalším utkání.

Osobně musím vyzdvihnout disciplinovanost a férovost hry, kterou kulečnicková pravidla každého hráče učí. Ono např. přiznat se k faulu, když víte, že protihráč nic stejně neviděl, je pro některé dosti velkým osobnostním posunem. Podání ruky a popřání pěkné hry protihráči už jen dotváří celkovou gentlemanskou atmosféru.

Poháry jsme nechali vítězům, my si odváželi mnohem víc.

Valérie: „Myslela jsem, že vypustím duši, hrála jsem bě-

hem pět hodin asi šest duelů. Byli tam skvělí hráči, super zkušenost.“

Vítek: „Nad každým strkem jsem přemýšlel, rozbolela mě pak už hlava a cestu zpátky jsem prospal.“

Erika: „Líbilo se mi tam, byli

tam dost dobří hráči a my mezi nimi.“

Jana Šlechtová

DD Horní Planá

Naši běžci si troufli na PĚTIKILOMETROVOU TRATĚ

Dne 4. 3. 2017 jsme s dětmi vyjeli na akci od České olympijské nadace do Kbels v Praze. Jednalo se o silniční běžecký závod „Palestra Kbelská 10“.

Nejdříve se děti zaregistrovaly podle věkové kategorie. Část dětí běžela 600 m a ostatní děti se přihlásily na 5 km. Pět kilometrů běželo přibližně 90 závodníků a jeden z našich chlapců se umístil ve své kategorii na krásném 7. místě. Dále naše děti obsa-

dily 14. místo, 35. a 61. místo. Zhruba 1600 závodníků běželo trasu 10 km.

Po celý den byly pro děti připravené soutěže, děti si vyzkoušely minigolf, veslařské centrum, centrum pro postižené lidi – vozíčky apod.

Celý den proběhl ve sportovním duchu, počasí bylo nádherné a děti byly z akce nadšené.

DD Kralupy nad Vltavou

CESTOVAT VLAKEM bychom už zvládli

V rámci školního vzdělávacího programu jsme s dětmi podnikli výlet do Suchdola nad Odrou. Naším cílem bylo zábavnou formou naučit mladší děti cestovat vlakem.

Nejprve byli všichni „účastníci výletu“ poučeni o nutnosti dbát bezpečnosti při pohybu v prostorách nástupiště a vlaku. Poté byly jednotlivcům rozděleny různé úkoly.

Někdo měl za úkol vyhledat patřičný spoj, čas odjezdu, nástupiště, zjistit dobu trvání jízdy, zpáteční spoj. Další měli za úkol nakoupit jízdenky s využitím možných slevových tarifů (věk dítěte, skupinová sleva...). Starší děti pomáhaly v orientaci těm mladším.

Všichni se přitom učili orientovat podle informačních tabulí – příjezdy odjezdy, nástupiště, nakupovat jízdenky, prostě vše, co k cestování vlakem patří. Z vlaku měly děti možnost poznávat novou krajinu, všímaly si různých zajímavostí, o kterých cestou hovořily.

Děti byly s výletem spokojené, cestování vlakem se jim líbilo, získaly nové znalosti a zkušenosti.

Nadační fond pomoci (NFP) pomáhá obětem podvodu, agrese a iracionální byrokracie. Zároveň ale otevírá crowdfundingové sbírky pro ty, kteří pomoc opravdu potřebují. Tato sbírka ale není jen platformou, kam lidé posílají peníze. Angažuje se zde i sám Karel Janeček, který každý příspěvek násobí částkou 1,618, tedy zlatým řezem.

„Na tomto principu si opravdu zakládáme, protože jsme jedinou organizací, která tímto způsobem podporuje právě charitativní projekty. Ani v zahraničí není takováto forma podpory zatím dostupná,” říká Andrea Daičová, PR manažerka NFP.

Takovým způsobem jsme pomohli i malé Eričce. Ta se narodila jako zdravé dítě, ale ve 2,5 měsících její lékař rozhodl o očkování, přestože matka prodělala komplikova-

né těhotenství. Po vakcíně se jí a její rodině převrátil život naruby. Diagnóza – regres vývoje způsobený právě očkováním. Erika se nemůže sama posadit, ztratila motoriku, potřebuje zkrátka 24hodinovou

péči. Její matka by pro zlepšení stavu své dcerky udělala všechno. Oslovila proto Nadační fond pomoci, aby mohla z crowdfundingové sbírky financovat nákladnou, ale fungující terapii.

Stali jste se obětí podvodu, agrese nebo iracionální byrokracie? Znáte někoho, kdo potřebuje podat pomocnou ruku, nebo si chcete otevřít podobnou sbírku?

Vyplňte žádost na: www.nfpomoci.cz/zadost-pro-fyzicke-osoby/

nebo nás kontaktujte! Více informací na

WWW.NFPOMOCI.CZ

Také LETNÍ DŮM letos slaví 20. NAROZENINY

Kdy to všechno začalo? Vlastně ještě o tři roky dříve, v roce 1994, kdy několik studentů navštívilo v rámci školní praxe dětský domov v jižních Čechách. Vznikl tak nápad organizovat zážitkové pobyty pro děti. A protože Jiří, Lucie, Martina a další, kteří u vzniku Letního domu stáli, měli blízko k malování a tvoření, stal se tvořivý přístup (k sobě, k světu, k druhým) hlavní cestou při práci s dětmi.

První pobyty se konaly nejdříve v létě, odtud také název naší organizace Letní

dům. Postupně pak začal Letní dům otevírat své dveře dětem během celého roku, nejčastěji v době prázdnin či prodloužených víkendů. Za dvacet let své existence tak lidé z Letního domu připravili již 186 pobytů, které dohromady trvaly více jak 1000 dní, což jsou skoro tři roky. Představte si takové tři roky prázdnin...

Pojďme se společně podívat na to, jakých bylo těch společných dvacet let, co zažily děti z několika dětských domovů, se kterými

Letní dům dlouhodobě spolupracuje. Doufáme, že se pro mnohé z nich stal Letní dům „*kouskem světa, kam se mohou vracet, anebo jej mohou opouštět, aby zůstal ve vzpomínkách*“ (doc. Jan Slavík o Letním domě, 2010).

ZAMYŠLENÍ

(Mořský pobyt 2005, archiv Letního domu)

SNY A PŘÁNÍ

(Motýlí pobyt 2007, archiv Letního domu)

PŘEKONÁNÍ

(Můj životní příběh 2011, archiv Letního domu)

TRPĚLIVOST

(Otevřený ateliér 2009, archiv Letního domu)

„Techniku jsem objevila při prohlížení knihy o umění společně s Anjou, a pak jsem ještě k tomu poslouchala hudbu. Tak mě napadlo tohle. Trvalo mi to tři dny a hrozně mě to bavilo. Bylo to dlouhý a měla jsem u toho různé myšlenky...“

(Denisa, 14 let, barevný kotouč)

UVOLNĚNÍ, POHODA, RELAXACE

(Mužinec 2009, archiv Letního domu)

RADOST

(Provázky II. 2013, archiv Letního domu)

SLAVNOSTNÍ CHVÍLE

(Draci ve Skalách 2014, archiv Letního domu)

SPOLUPRÁCE

(Velikonoce 2016, archiv Letního domu)

HLEDÁNÍ NOVÝCH CEST A OBZORŮ

(Vzkaz v lahvi 2016, archiv Letního domu)

Děti, které se účastnily pobytů, pomalu rostly a začal se přibližovat jejich odchod z dětského domova. A Letní dům a lidé, co v něm pracovali, začali znovu přemýšlet, co by pro takové děti mohli udělat, aby se jim po odchodu z dětského domova dařilo co nejlépe. A tak vznikl nápad na víkendová setkání v tréninkovém bytě. V něm se od roku 2008 s mladými lidmi ze spolupracujících dětských domovů setkáváme a společně probíráme a zkoušíme vše, co budou děti v životě potřebovat (plánovat, hledat práci, hledat bydlení, atd.)

Do této chvíle proběhlo 87 víkendových setkání v tréninkovém bytě.

JAK NA TO

VE SPRÁVNÉM POŘADÍ

Rádi bychom poděkovali vedení a vychovatelům dětských domovů, se kterými spolupracujeme, konkrétně se jedná o domovy v Krompachu, Písku, Klánovicích, Dolních Počernicích a Korkyni. Vážíme si moc všech dětí, jejichž osudy se protkaly s těmi našimi, a i když třeba již každý jdeme svou cestou, tak máme mnoho společných zážitků, které nám zůstávají. Děkujeme dobrovolníkům, kteří

jsou nedílnou součástí Letního domu a všem dalším lidem, které na naší společné cestě potkáváme za inspiraci, radost, nadšení, odvahu, touhu měnit věci k lepšímu. Poděkování patří také všem donorům, bez nichž by Letní dům nemohl tolik pobytů připravit. Díky Nadaci Terezy Maxové dětem, která nás dlouhodobě podporuje, stejně jako MPSV, MHMP, Diplomatic Spouses Association, Nadaci Albert, Nadaci Jistota KB a také MŠMT, jež financuje volnočasové aktivity pro děti.

Velké díky také časopisu Zámeček, se kterým spolupracujeme již mnoho let a kterému přejeme k jeho narozeninám hodně spokojených čtenářů!

Andrea z Letního domu

Andělská v KROMPAČU

Transformace 2017

Titulek napovídá, že se u nás ve Spolu dětem něco událo. Nebojte, žádná revoluce to nebyla. Nicméně změna se stala. Projekt Postav se na vlastní nohy se přejmenoval na **Tréninky dospělosti** a se svým novým jménem směle vykročil do 9. ročníku.

Tréninky dospělosti v akci

Když změna, tak pořádná. Se sérií workshopů pro skoro dospěláky z dětských domovů jsme začali již na jaře, v dubnu. Namísto třech prodloužených víkendů budou čtyři a tak máme více času na to se lépe poznat a hlavně máme více času na společnou práci.

První setkání naší skupiny máme za sebou. Náplní překvapivě nebylo biflování informací o práci, bydlení nebo financích. Náplní bylo dob-

ře se seznámit a nastartovat společnou práci, jako týmu.

Na první pohled se to může zdát jednoduché, ale lážo plážo to teda není. Proč? No protože ukázat, kdo jsem, co chci a jaké jsou mé sny, to vyžaduje odvahu! A můžu hrdě říci, že všech 27 účastníků 9. ročníku odvahu má a nebojí se. Ze skupiny lidí, kteří se neznají, se stala super partička lidí, kteří na sobě chtějí makat. A to mi věřte, že to se jim splní.

Co bude dál

Na dalších setkáních „vlezu pod kůži“ tématům jako je práce – jak si najít, získat a udržet, finance – jak s tím, co si vydělám naložit a bydlení – kde a jak jej najít a co od něj očekávat. Spojnicí všech setkání je téma komunikace a s ní spojené výzvy.

Za odvalu účastnit se projektu Tréninky dospělosti

děkuji mladým lidem a jejich doprovodu z dětských domovů: Příbor, Úsměv - Slezská Ostrava, Frýdek - Místek, Pepa - Příbram-Lazec, Plumlov a Domino - Plzeň.

Za podporu projektu děkujeme:

Zahradnictví Líbeznice, Nadaci Naše dítě - fond innogy Česká republika a.s., Nadaci Terezy Maxové dětem, HESTIA z.ú. - dárcovský program ETELA a individuálním dárcům.

Za tým projektu všechny zdraví

Jana Kotalová

Skvělá šance pro studenty
vysokých škol:

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol z dětských domovů v akademickém roce 2017/2018.

Uzávěrka příjmu žádostí: 30.6.2017

Co může být předmětem žádosti:

- Učebnice, studijní materiály a pomůcky
- Školné
- Jazykové a odborné kurzy
- Ubytování na koleji
- Cestovné do školy
- Poplatky za připojení k internetu

Formuláře k podání žádosti naleznete na webových stránkách nadace v sekci:

<http://www.nadaceterezymaxove.cz/grantove-rizeni/formulare-grantovych-zadosti/>

Přejeme Vám mnoho úspěchů ve studiu!

Jiřina Nachtmannová
Nadace Terezy Maxové dětem

Staňte se našimi fanoušky na facebooku
/Nadace Terezy Maxové dětem/
a získávejte aktuální informace o činnosti
nadace a možnosti podpory.

KONTAKTNÍ ADRESA:

Českomoravská 15, 190 00 Praha 9

tel: +420 257 474 527

gsm: +420 725 663 013

e-mail: [jirina.nachtmannova@](mailto:jirina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz)

terezamaxovadetem.cz

http: www.terezamaxovadetem.cz

Vysokoškolačka Lucka:

Nadace mi přispívá na kolej, učebnice i dopravu

Hodně lidí o ní říká, že je velká bojovnice. „Když jsem spokojená a všechno vypadá v pohodě, vždycky se najde nějaká překážka a musím s něčím bojovat. Jsem ráda, že mám kolem sebe spoustu lidí a kamarádů, kteří se mi snaží pomoci,“ říká Lucie Hloušková.

Nebylo tomu tak ale vždy. V dětském domově vyrůstala osm let, potom odešla do pěstounské péče učitele ze základní školy. V Ústí na Labem, kde vystudovala střední zdravotnickou školu, bydlela u kamarádky.

Po maturitě Lucie odešla do Prahy na kolej a na VŠCHT, kde studuje technologii potravin a brzy ji čekají bakalářské zkoušky. Za minulý rok měla čtyři brigády: ve školce, kde jí nabídli práci, na prvním stupni základní školy, kde učila netradiční sporty jako baseball nebo frisbee, po večerech pracovala v cukrárně a ještě učila děti angličtinu.

„Zvládnout se to dá, jsem aktivní člověk,“ říká Lucie s úsměvem. Vloni získala od Nadace Terezy Maxové dětem příspěvek převážně na kolejné a učebnice, letos má podporu také na dopravu. Peníze od nadace jsou pro ni další motivací: „Po všem, čím jsem si prošla, vím, jak nechci dopadnout.“

V dětském domově Lucie netrpěla materiálně, ale chyběl jí tam důvěrnější vztah, který vám nikdo kromě rodiny a kamarádů nedá. Dnes pozitivně vnímá také přístup nadace, která je se svými „svěřenci“ v pravidelném kontaktu. A jak si Lucie představuje svou budoucnost? „Nejspíš prostřednictvím laboratoře přibližovat vědu dětem.“

Soutěž v malování Moji hrdinové

Nakreslete nebo namalujte hrdiny ze světa fantazie i skutečnosti – můžete to být vy, vaši kamarádi, postavy z filmů, pohádek, knížek a podobně.

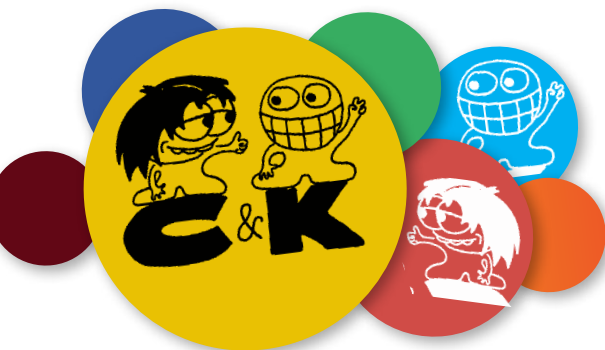
Soutěž pro děti z dětských domovů a pěstounských rodin pořádá ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem a vyhlašujeme ji ve věkových kategoriích 0–12 a 13+ let, v každé kategorii o tyto finanční odměny: 1. cena 5000 Kč, 2. cena 3000 Kč, 3. cena 1000 Kč.

Každé dítě se může zúčastnit pouze s jedním obrázkem s popisem, kdo a proč je jeho hrdinou. Obrázky, které musí být označeny názvem, jménem autora, věkem a adresou, zasílejte pod heslem Moji hrdinové buď elektronicky na e-mail petra.zapletalova@terezamaxovadetem.cz, nebo poštou na adresu Nadace Terezy Maxové dětem, Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9. Uzávěrka prací je 14. 7. 2017, online hlasování proběhne 21. 7. – 7. 8. 2017, výsledky vyhlásíme do 14. 8. 2017.

ING BANK FOND NADACE TEREZY MAXOVÉ DĚTEM

Vanilkovou, nebo kiwi?

scénář: Radeček & Helmut

kreslí: Helmut & Radeček

hrají: Cibule & Kebab

Blížence,

hvězdy ti radí, abys každé ráno udělal 20 dřepů a uvidíš, že ti za pár týdnů ztloustne bankovní konto. A jestli ne konto, tak aspoň stehna.

Rybo,

progresivně duální konstelace Jupitera a Saturnu napovídá, že brzy potkáš novou lásku, stačí, když každý den cestou domů 20krát vyskočíš do vzduchu.

Lve,

vesmírná rozpínavost dává tvé karmě pozitivní konotace, které vrcholí právě v těchto dnech. Dej do sklenice 20 kapek sirupu, zalij ho čirou vodou a požij tento lektvar života, jenž ochrání tě od všech neduhů zítřejšího světa.

Kozorohu,

z postavení hvězd Altair a Vega jsem vyzoroval, že následujících 20 let ti nespadne na hlavu meteor.

Střelče,

když uděláš do konce školního roku 20 dobrých skutků, tvé dny budou zasypány štěstím až do Vánoc.

Váho,

Zámeček slaví 20 let a ty máš na nohou a rukách 20 prstů – to nemůže být obyčejná náhoda, ale osudová hra vesmíru, která brzy vyvrcholí krásnou obří změnou ve tvém životě. Buď připravena!

Býku,

když se ráno probudíš, 20x zapíšej a to samé udělej před spaním. Když to takto vydržíš délat měsíc, potkáš brzy kouzelného dědečka, který ti splní tajné přání.

Štíre,

vyjdi na ulici a počítej auta. To, které projede kolem tebe jako dvacáté, bude mít červenou barvu. Pokud ano, za pár let se z tebe stane milionář.

Vodnáři,

najdi si pořádně tlustý strom, odejdi od něho na vzdálenost 20 stop a zkus odtud na něho doplnit. Máš 20 pokusů.

Pokud se do stromu aspoň jednou trefíš, čeká tě tento rok velká výhra!

Raku,

za 20 hodin, 20 minut a 20 vteřin od přečtení

tohoto horoskopu se koukni nahoru na oblohu. Uvidíš tam znamení, které ti změní život.

Berane,

20 dní nesmíš říct ani jedno sprosté slovo. Jestli to vydržíš, hvězdy tě začnou chránit a už nikdy nedostaneš škytavku.

Panno,

dostal jsem od celé redakce za úkol, že mám přestat blbnout a ke 20. výročí Zámečku ti prý musím konečně napsat pořádný horoskop. Já jsem velmi rád souhlasil, ale hvězdy byly proti. Fakt nevím, co proti tobě mají...

Hledáš brigádu nebo práci?

Na webových stránkách neziskovky Nadání a dovednosti nově najdeš také Burzu práce, která obsahuje pracovní nabídky od jejich partnerů z celé České republiky, kteří Tě přivítají s otevřenou náručí.

A co pro to musíš udělat?

- Jdi na jejich web;
 - vyber si pracovní pozici;
 - napiš dané společnosti, že jsi z dětského domova a ziskal/a si doporučení od Nadání a dovednosti;
 - k tomu přidej svůj životopis a je to!
- Pokud nenajdeš žádnou pracovní nabídku ve tvém okolí, nezoufej! Napiš do Nadání, v ja-

kém městě by si chtěl/a pracovat + co by si chtěl/a dělat a oni se Ti pokusí pomoci.

Nemáš životopis/nevíš jak by měl vypadat? Nevadí! V Nadání Ti rádi pomohou/zkontrolují životopis i motivační dopis a poskytnou Ti užitečné rady a tipy týkající se pracovního pohovoru, proto se na ně neváhej obrátit.

Držíme palce!

Denisa Fousová
koordinátorka projektu

Helmutova básnička pro Kláru i Tonička

Jupí, hurá, třikrát sláva,
dneska slaví celý svět,
lidé ratolestmi mávaj
Zámeček má dvacet let.

Křičí holky, křičí kluci,
nahlas zpívaj chorály,
nejde však o revoluci,
to jsou naše oslavy!

Helmut

Milá Zámečata,

v roce 1997 se narodil kluk, který si horko těžko hledal místo pod sluncem. Jako batole mockrát šlápl vedle a často upadl na hubu. Ve školním věku byl drzý a spoustu lidí štvál. Taky prodělal různé nemoci a několikrát utekl hrobníkovi z lopaty. Vlastně je zázrak, že přežil...

Pak ale přišla puberta a dospívání. Náš neduživý hubeňour začal krásně tloustnout, až se z něho stal moudrý, statný a krásný mládenec.

Brzy oslaví dvacet let, takže je starší než většina z vás. Přesto věřím, že si s ním rozumíte a že ho bere jako staršího bráchu, kterému se můžete s čímkoliv svěřit, požádat ho o radu, o pomoc, nebo si mu jen tak postěžovat...

Je tu pro vás a vždycky bude! Váš Zámeček.

Helmut

